

DRUM

PUBLICAȚIE EDITATĂ DE CASA MUNICIPALĂ DE CULTURĂ ROŞIORI DE VEDE

ANUL 24, NR. 650, OCTOMBRIE 2021

Editorial

Toamna vrajbei noastre

Etoamnă! Pică frunza, pică Facebook-ul, pică Guvernul...

Multe lucruri sunt în cădere liberă, numai Pandemia (despre care nu doream să mai scriu) nu mai pică, spre a da oamenilor posibilitatea să revină la viaţa dinainte de apariţia ei. Se raportează, atât la persoanele vaccinate, cât şi la cele nevaccinate, tot mai multe cazuri de îmbolnăviri.

Quo vadis, Domine?

De când mă ştiu, am crezut în sistemul de sănătate. Trupul fiecăruia dintre noi poartă semnele vaccinurilor din copilărie. Când venim pe lume, suntem luaţi în braţe mai întâi de asistenta medicală, medicul, care au supravegheat-o pe mama noastră, şi abia apoi suntem îmbrăţişaţi de ea. După câteva zile de viaţă, primim primul vaccin...

Astăzi, nu mai credem în nimic. Ne domină doar gânduri negative, că prin vaccinare, cineva ne vrea răul. Protestăm împotriva restricţiilor care ni se impun spre binele general. Tot felul de ştiri circulă prin viu grai sau pe reţele de socializare despre conspiraţii la nivel global. Unii medici îndeajuns de titraţi, spre a fi luaţi în seamă, vorbesc despre faptul că rostul vaccinării este acela de a reduce populaţia planetară, începând cu vârstnicii, care, prin pensiile lor, au devenit un balast pentru economia mondială, aflată şi ea în cădere liberă.

Suntem oameni, nu alte forme de viaţă! Dumnezeu ne-a înzestrat cu multe daruri, printre care şi puterea de a gândi şi de a discerne.

Mintea umană respectă cu stricteţe tot ceea ce individul percepe şi acceptă, fie că este ceva pozitiv, fie negativ, lucru care acţionează asupra întregii fiinţe, acea unitate între trup şi suflet. Dacă vine cineva şi ne spune că există o posibilitate să remediem o situaţie neplăcută, decidem în virtutea a ceea ce suntem pregătiţi să percepem şi să ne imaginăm. Unii vor fi de acord cu soluţia, alţii se vor opune, alţii o vor ignora.

Când auzim de la cei din jur sau din mass-media că circulă un virus mortal, când ne sună continuu, în urechi, clopotele bisericilor, vestind plecarea fără întoarcere a unor semeni, când ne bombardează sirenele maşinilor de la Salvare, urmate instantaneu de urletele bieţilor câini de prin curţile noastre..., mulţi oameni intră în panică. Pesimismul funciar al poporului român potenţează starea de frică. Este ştiut că teama slăbeşte sistemul imunitar şi îl macină.

Ştiinţa medicală ne spune clar că virusul acesta are puteri restrânse. Mintea umană, nelimitată, mai ales atunci când greşeşte, continuă să se frământe, inducând teama...

Dacă avem o sănătate cât de cât bună şi dacă nu ne temem, avem toate şansele să biruim.

Domniţa Neaga

1 Octombrie - Ziua Internațională a Persoanelor Vârstnice

- sărbătorirea familiilor din Roşiori de Vede cu ocazia împlinirii a 50 de ani de căsătorie -

Încă un an de vremuri grele, din nemiloasa pandemie mondială a trecut peste noi toți răscolindu-ne viața și determinându-ne să fim așa cum nimeni nu și-ar fi imaginat: mai retrași, mai prevăzători, mai triști dar și mai uniți și determinați în fața crudei realități revărsată ca un blestem peste existența noastră.

Cu toate acestea, administrația publică roșioreană prin Direcția pentru Cultură, Educație, Creație și Sport, și-a asumat și în acest an efortul de a păstra o frumoasă tradiție locală, organizând, la data de 1 octombrie, de Ziua Internațională a Persoanelor Vârstnice, printre măști sanitare, dezinfectanți și cu o distanțare socială de-a dreptul dureroasă dar necesară, evenimentul dedicat familiilor roșiorene care au împlinit 50 de ani de căsătorie.

Doi câte doi, perechi de oameni care au supraviețuit alături unul de celălalt multor suișuri și coborâșuri inerente unei relații lungi și pline de neprevăzut, au fost sărbătoriți, fără fast dar cu inimile pline de admirație și respect, de către reprezentanții comunității noastre. Perechi de oameni demni, capabili să consolideze o legătură spirituală prin respect și sprijin reciproc, care au găsit în sine puterea de a trece peste greutăți și bucuria unei vieți împărtășite cu familia și prietenii dragi.

Sărbătoriții s-au bucurat sincer de prețuirea și respectul comunității, prin implicarea directă a domnului Primar Valerică Gheorghe Cîrciumaru și a organizatorilor evenimentului. Perechile sărbătorite în anul 2021 au primit cu drag diplome de onoare și premii în bani, flori și torturi aniversare, alături de felicitările cuvenite.

De evenimentul dedicat vârstnicilor care au ales, timp de 50 de primăveri, să trăiască o frumoasă poveste de dragoste pe drumul vieții în doi, promovând un exemplu de iubire și devotament, s-au bucurat 33 de familii din municipiul Roșiori de Vede. Oameni ca noi, oameni dintre noi, care au *arătat că statornicia nu este întotdeauna un lucru ușor, dar poate fi construită prin muncă, devotament și respect, cu dragoste pentru partenerul de viață, familie și comunitate.*

Pentru ei timpul a trecut frumos, anii petrecuți împreună fiind dovada statorniciei săpată în suflete. Nouă, celorlalți, ni se transmite datoria morală de a aduce o mângâiere semenilor noștri, de a-i încuraja și a le alina suferințele, de a le aduce un strop de bucurie în suflete. Să învățăm de la ei lecția iubirii, a demnității și a încrederii.

Le dorim tuturor să fie sănătoși, să învingă greutățile vieții și să se bucure în liniște de minunata lor familie. Le mulțumim pentru lecția de viață oferită și îi asigurăm de tot respectul și prețuirea noastră.

SĂ NE TRĂIȚI MULȚI ANI, SĂNĂTOȘI ȘI CU SUFLETELE VEȘNIC TINERE!

Elvira Stângă
Foto: **Aurelia Bărbuț**

EUROPA DE ACASĂ

EUROPE DIRECT Teleorman

EUROPE DIRECT Teleorman - legătura TA cu Europa!

Primul punct de informare europeană EUROPE DIRECT Teleorman s-a deschis la Peretu

Pentru a veni în întâmpinarea nevoilor de informare ale cetăţenilor judeţului Teleorman, Centrul **EUROPE DIRECT Teleorman** şi-a propus să creeze o reţea puternică de puncte de informare **ED Teleorman** în zone importante din judeţul nostru.

Astfel, în data de 12 octombrie 2021, la **Biblioteca Comunală „Liliana Grădinaru" Peretu**, a avut loc deschiderea primului ***Punct de informare europeană EUROPE DIRECT Teleorman***, eveniment organizat cu sprijinul **Primăriei Comunei Peretu** şi în parteneriat cu **Biblioteca Comunală „Liliana Grădinaru" Peretu**, coordonator: *Florica Neguţ* – bibliotecar.

Dezvelirea plăcuţei de identificare a Punctului de informare europeană ED Teleorman a fost făcută de primarul comunei Peretu, *domnul Mihai Soreaţă,* care şi-a exprimat bucuria deschiderii unui astfel de punct european în comuna sa şi disponibilitatea unei colaborări strânse cu echipa ED Teleorman.

Continuare în pagina 8

Text şi foto:
Marinela Ruşanu
Aurelia Bărbuţ

In memoriam

Dacă timpul ar fi avut răbdare, avocatul Petrică Dumitriu ar fi împlinit 75 de ani

Petre L. Dumitru, cunoscut ca avocatul Petrică Dumitriu, s-a născut la data de 18 octombrie 1946, în comuna Salcia, satul Tudor Vladimirescu, județul Teleorman. Va absolvi școala primară în satul natul, locul unde s-a născut Zaharia Stancu, iar între anii 1961-1965, urmează Liceul de Matematică – Fizică, actualul Colegiu „Anastasescu".

După satisfacerea stagiului militar la arma radiolocație, în ziua de 15 august 1967, Petre Dumitriu se angajează ca secretar-grefier la Tribunalul raional Roșiori de Vede. Urmează în paralel cu activitatea la Tribunal cursurile Facultății de Drept din cadrul Universității „Alexandru Ioan Cuza" din Iași.

Din 24 septembrie 1974, devine judecător la Judecătoria Roșiori de Vede. Timp de opt ani, între 1 ianuarie 1980 — 1 noiembrie 1988, deține funcția de Președinte al Judecătoriei Roșiori de Vede. După încetarea funcției de președinte, până la 1 martie 2008, este avocat și consilier la Baroul Teleorman.

Timp de doi ani (2004 și 2005), este lector la Institutul Național pentru pregătirea și perfecționarea avocaților București.

Căsătorit cu Florentina, de profesie biolog, are doi fii, Silviu-Paul și Mirel-Octavian, ambii licențiați în drept.

Filatelia, după avocatură, a fost a doua pasiune constantă a vieții sale. În anul 1970, împreună cu Gheorghe Szasz, Constantin Crăsneanu, Daniel Duică, Vasile Berlic, Gabriel Racoviță Jalova, Paul Ilie și Teodor Ologescu, fondează Cercul Filatelic Roșiori de Vede. În 1986, preia funcția de președinte al cercului. Obține o serie de diplome, medalii și distincții, printre care și Diploma în rang de medalie de bronz pentru exponatul ONU, la expoziția internațională din anul 2004, desfășurată sub patronajul primului ministru al României.

Petre L. Dumitriu moare în ziua de 12 octombrie 2021.

Gabriel Argeșeanu

Trăire creștină

Este o diferență clară între pocăința psihică și pocăința autentică, pocăința duhovnicească?

Într-adevăr, una este să tratezi lucrurile din punct de vedere psihic și alta este să le tratezi din punct de vedere duhovnicesc. De regulă, dacă ești format din punct de vedere duhovnicesc, ești și psihic, ceea ce nu este valabil și invers, adică dacă stai bine psihic, implicit stai bine și duhovnicește. Cele două aspecte sunt diferite.

Accept că un psiholog, un psihiatru, prin tratamentul pe care-l administrează, prin psihanaliză și celelalte mijloace pe care le folosește, poate să-l ajute pe un om care suferă de anxietate, care suferă de alte stări sau de tulburări psihologice să se echilibreze, să stea bine pe picioarele lui, să vadă diferit viața și să pășească îndreptat. Admit că poate să-l ajute. Acest lucru nu înseamnă, însă, că astfel omul este și un bun creștin și înaintat duhovnicește.

Prin urmare, una este terapia psihică și alta este terapia duhovnicească. Așa cum una este bucuria pe care o dă echilibrul psihic pe care-l are cineva sau bucuria din trăirile psihice pe care le are omul, cealaltă este bucuria pe care o dăruiește Harul lui Dumnezeu („Pentru ca bucuria voastră să fie deplină", a zis Domnul).

Domnul a grăit despre „pacea pe care Eu v-o dau" sau „iubirea pe care Eu v-o dau". Una este ceea ce dăruiește Hristos și cu totul altceva este ceea ce dobândește cineva pe un fond psihic. Rugându-se, cineva poate să simtă emoție, bucurie și să creadă că este harul lui Dumnezeu, deși nu este. Așa cum, în altă situație, poate să simtă mânie, tristețe și să creadă că harul a plecat, deși nu este așa. Și într-o situație și în cealaltă, există înlăuntru stări psihice pe măsură. Nu trebuie să le confundăm cu harul lui Dumnezeu.

Altfel spus, cineva poate să aibă o stare de bucurie pe un fond psihic și să creadă că are harul lui Dumnezeu, dar să fie un pseudo-sentiment. Sau poate să simtă melancolie, gol apăsător și să creadă că-i lipsește harul lui Dumnezeu. La fel este și pocăința. De foarte multe ori am întâlnit și am privit oameni cu un soi de pocăință psihică. Aceasta nu este pocăința cea adevărată, dăruită de Dumnezeu. Să spunem că cineva face o greșeală, care are anumite urmări. O urmare a greșelii este scăderea considerației. Plânge, se îndurerează, arată că se pocăiește, își rupe chiar și hainele pentru că nu a luat seama și a greșit. Această pocăință nu are deloc un caracter duhovnicesc. Este o prefăcătorie. Este un sentiment fals. De exemplu, Iuda s-a pocăit, dar n-a avut înlăuntrul lui pocăința duhovnicească, mântuitoare.

Pocăința autentică aduce în suflet nădejde și odihnă

Ca să aveți măsura adevărată a pocăinței, să aveți în vedere faptul că pocăința autentică aduce degrabă nădejdea în Hristos, nădejdea în mila lui Dumnezeu. Ea te face să te sprijini pe milostivirea lui Dumnezeu, să te încredințezi pe iertarea pe care o dă Acesta. Din momentul în care te căiești cu adevărat, vei avea odihnă. Adică, pocăința autentică te face să te încrezi în mila lui Dumnezeu, iar când simți mila, iertarea lui Dumnezeu, te face să-ți dorești chiar mai mult să te pocăiești. Și, cu cât mai mult te pocăiești, cu atât mai mult simți mila Domnului. Această taină este praznic mare, bucurie mare. Da, praznic, să nu vă mirați!

Aceasta este pocăința cea adevărată. De aceea este de neînțeles ca cel care se pocăiește corect să deznădăjduiască, să fie cuprins de deznădejde. Adică, unii spun: „Nu pot să mă rog, mi-am pierdut puterile, nu am dispoziție!" și cred că se găsesc în stare de pocăință și că au înțeles greșeala lor. Acestea sunt manifestări ale egoismului rănit.

Pocăința biruiește egoismul

Pocăința nu poate să se arate binevoitoare față de egoism, fie că acesta este rănit, fie că nu, pocăința pierde egoismul. De exemplu, ai o rană și pe această rană o zgândări și cu cât o zgândări, cu atât te doare mai mult. Pocăința are puterea să usuce rana în taină, adică egoismul rănit. O usucă de așa manieră încât nici durere nu mai există, nici locul nu se mai cunoaște.

Pocăința cea adevărată dărâmă idolul care este înlăuntrul nostru, egoismul, voia proprie, taie capul iubirii de sine, și nu mai

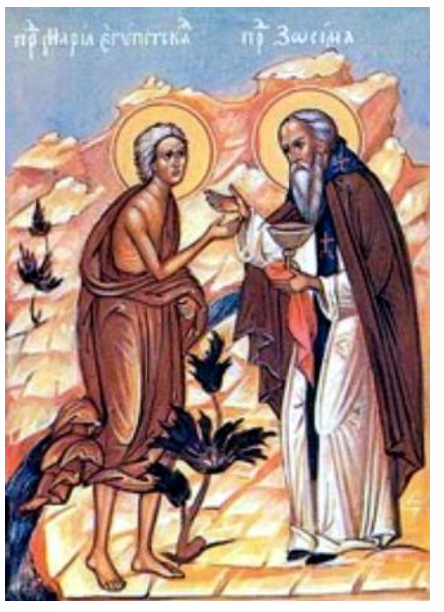

rămâne nimic care să fie rănit. Câtă vreme egoismul există, el este rănit. Astfel, omul își zdrobește inima, plânge și se tânguiește. Dovada este că nădăjduiește în mila lui Dumnezeu, în iertarea pe care o dă Domnul. Nădăjduind, se căiește și mai mult. Astfel, are loc curățirea omului. Lucruri simple, frumoase, îmbietoare. Deși sunt îmbietoare, este de mirare că le lăsăm de-o parte și dăm atenție celor nesăbuite.

Există primejdia ca, atunci când pocăința nu este autentică, omul să se căiască, să plângă, să se rușineze, dar fără nicio nădejde în mila lui Dumnezeu, fară nicio speranță în iertarea pe care o dă Dumnezeu. Există, de asemenea, primejdia să se încreadă cineva în mila lui Dumnezeu, fără să-și smerească sufletul, fără a se căi cât poate de mult. În această situație, nu putem vorbi nici de încredere, nici de pocăință adevărată.

Așadar, acestea două înaintează completându-se, merg împreună și una o întărește pe cealaltă, cealaltă o înmulțește pe prima, ajutându-se reciproc. Astfel, se plinește lucrarea dinlăuntrul omului, astfel se creează înlăuntru o stare minunată. Pentru un păcătos, pentru cel care are sentimentul vinovăției, care are mustrări de conștiință, nu știu dacă în această lume există trăire mai frumoasă decât pocăința cea adevărată.

„Praznicul" pocăinței nu are sfârșit

Sfinții Părinți au ajuns la culmea sfințeniei și tot căutau pocăința. Adică, cu cât trăiește cineva mai mult în această lume și cu cât se pocăiește mai mult, cu atât o dorește mai mult. Pocăința nu are final. „Praznicul" pocăinței nu are sfârșit.

Ce aflăm de la sfinți, referindu-ne la rugăciunile rânduielii Sfintei Împărtășanii? Întâlnim rugăciuni ale sfântului Simeon, ale sfântului Ioan Damaschinul, ale sfântului Ioan Gură de Aur, ale sfântului Vasile cel Mare și a altor sfinți. Ei vorbesc în aceste rugăciuni despre ei înșiși, grăiesc într-un mod personal. Deși atinseseră sfințenia, erau copleșiți de sentimentul păcătoșeniei.

Când lumina lui Dumnezeu vine înlăuntrul omului, când vine harul lui Dumnezeu, când îl lăsăm pe Dumnezeu să lucreze nestânjenit, așa cum s-a întâmplat în inimile sfinților, atunci omul vede ce înseamnă păcatul, își vede egoismul, starea vicleană față de Dumnezeu și părerea de rău este nesfârșită, pocăința nu se mai sfârșește.

Oricât de mult s-ar pocăi cineva, când vede necurăția care există înlăuntrul lui, se căiește și mai mult, nădăjduiește și mai mult în bunătatea lui Dumnezeu, în mila lui Dumnezeu. Se instalează o stare de pocăință tainică, un praznic, o sărbătoare, o desfătare continuă.

De ce simțămintele noastre sunt diferite de ale Sfinților?

Avem în fața ochilor noștri realitatea sfinților. Suntem noi mai presus de aceștia? Sfinții trăiesc pocăința, vorbesc despre păcat, simt păcatul și grăiesc despre ei înșiși de o manieră care ne uimește. Ne uimește și faptul că noi nu avem în vedere ce se întâmplă înlăuntrul nostru și avem o cu totul altă abordare a lucrurilor. Aceasta înseamnă că niciodată harul lui Dumnezeu nu a înrobit sufletele noastre ca să arate fiecăruia ticăloșia dinlăuntrul lui, păcătoșenia nesfârșită a fiecăruia.

Omul a folosit toată rațiunea, toată voia să liberă, tot ce a primit ca să se răzvrătească împotriva lui Dumnezeu și să se ridice pe sine, dacă este cu putință, mai presus decât Dumnezeu.

Acest lucru nu s-a întâmplat doar lui Adam. Această ispită străpunge fiecare suflet. Greu conștientizăm mizeria dinlăuntrul nostru, așa cum o conștientizau și o simțeau sfinții.

Fericitul Pavel nu spune întâmplător: „Hristos a venit în lume ca să-i mântuiască pe cei păcătoși, dintre care cel dintâi sunt eu!". Nu spune în deșert: „Eu socotesc că toate sunt pagubă, față de înălțimea cunoașterii lui Iisus Hristos, Domnul meu, pentru Care m-am lipsit de toate și le privesc drept gunoaie, ca pe Hristos să dobândesc, ca să-L cunosc pe El și puterea învierii Lui, să fiu primit părtaș Patimilor Lui, făcându-mă asemenea cu El în moartea Lui".

Vă îndemn să cugetați mai mult, pornind de la cele spuse despre pocăința psihologică și despre pocăința duhovnicească.

Preot **Eugen Cătălin Păunescu**

LA LUMINA ZILEI

Dimineața

Din noiembrie 2019, în Obor, la târgul săptămânal din Izviua de vineri, nu se mai pot vinde porci, din cauza pestei porcine, ce există în mai multe localități teleormănene. Apoi, a fost interzisă vânzarea păsărilor. S-a redus numărul micilor comercianți de textile. Acum se comercializează struguri din podgoriile subcarpatice.

La prânz

Panoul înalt și pătrat de prezentare și reclamă, fost „Macul", din colțul str. Mărășești — str. Mihail Kogălniceanu, a fost echipat corect de autoritățile administrative locale în această toamnă, în culorile tricolorului român: albastru-galben-roșu, dispuse în fâșii verticale de la stânga la dreapta. I s-a adăugat un echipament electronic ce indică ziua, în engleză, ora, dar și temperatura aerului. Conține informații utile, scrise, despre audiențele din primărie, numerele de telefon ale poliției locale ș.a.

În amurg

În septembrie, a plouat doar luni, 20, insuficientă cantitate de apă pentru solul avid de apă. Nici în intervalul 8-13 octombrie, tradiționala răcire a vremii, de trecere de la toamnele de altădată, n-a plouat mult. Nivelul freatic a coborât mereu. Cu toată seceta din vară, producția agricolă e mare în 2021.

Gh. Tutcălău

DRUM
PUBLICAȚIE EDITATĂ DE CASA MUNICIPALĂ DE CULTURĂ ROȘIORI DE VEDE

Responsabil de număr - Monica Tuinete
Tehnoredactare - Alexandru Rusu
Colectivul de redacție:
Domniţa Neaga, Cristian Gabriel Moraru, Iulian Bitoleanu, Petre Bozdoc, Ion Scarlat,
Eugenia Staicu, Gheorghe Tutcălău, Gheorghe Vlad, Eugen Cătălin Păunescu,
Florin Iordăchiţă, Daniela Argeşeanu, Gabriel Argeşeanu, Veronica Cojocaru, Monica Tuinete
Culegere texte - Monica Tuinete
Distribuire presă: Elvira Stângă

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: Casa de Cultură, str. Dunării nr. 54 - 56, Roșiori de Vede. Telefon: 0247 460619. E-mail: ziaruldrum_rosiori@yahoo.com

Răspunderea pentru conținutul materialelor publicate revine autorilor.

Tiparul executat la S.C. TIPOALEX S.A. Alexandria str. Ion Creangă nr. 53, Tel./fax : 0247 / 31 18 84

Biblioteca Municipală „Gala Galaction”

Evenimentele lunii octombrie

119 ani de la nașterea scriitorului Zaharia Stancu

Zaharia Stancu, poet, prozator, membru titular al Academiei Române, s-a născut la 7 octombrie 1902, în satul Salcia din județul Teleorman. Era fiul lui Tudor Stancu Mitroi și al Mariei (născută Delcea Bratu), o familie de țărani.

După absolvirea claselor primare (1915), a fost ucenic la o tăbăcărie, argat, vânzător de ziare, ajutor de arhivar la judecătoria din Tumu Măgurele (1918-l920), elev la liceul din Roșiori de Vede (1920-l922), funcționar în capitală (1922-l923), unde se și stabilește. Bacalaureatul îl ia la Pitești în anul 1931.

A absolvit Facultatea de Litere și Filosofie a Universității din București în 1933. În anul absolvirii, a înființat la București revista lunară literară „Azi”.

A debutat cu articole în ziare locale, apoi cu câteva poezii, în 1920, în săptămânalul bucureștean de prestigiu „Adevărul literar și artistic”. Angrenat în lumea gazetărească, din 1934, a început să lucreze în redacția ziarului „Credința”, apoi, începând cu 1936, ca secretar de redacție și reporter la ziarul „Tempo”.

Între 1937 și 1939, a editat cotidianul „Lumea românească”, iar între 1941 și 1942, „Revista română”. După dispariția acesteia, nu a mai lucrat în presă până după 1944, în 1943, fiind internat în lagărul de la Târgu Jiu, din cauza orientării sale antifasciste, experiență povestită în „Zile de lagăr” (1946).

Colaborările sale în publicațiile vremii au fost numeroase, și înainte, și după Al Doilea Război Mondial. O parte a fost adunată în volumele *Secolul omului de jos* (1946), *Însemnările și amintirile unui ziarist: Sarea e dulce și Cefe de taur* (1955) ș. a.

Debutul editorial în literatură s-a produs cu volumul de poezii *Poeme simple* (1927), care i-a adus, în 1929, Premiul Societății Scriitorilor Români.

Lirica sa se caracterizează prin cultul simplității și clarității sentimentelor, expuse cu naturalețe, printre volumele de poezie pe care le-a publicat numărându-se *Poeme simple* (1927), *Albe* (1937), *Clopotul de aur* (1939), *Pomul roșu* (1940), *Iarba fiarelor* (1941), *Anii de fum* (1941), *Cântec șoptit* (1971), *Poeme cu lună* (1974).

Ca prozator, a debutat cu romanul *Taifunul* (1937), urmat de *Oameni cu joben* (1941). Autorul s-a impus în anii de după război cu *Desculț* (1948). Cartea prezintă viața chinuitor de grea a țăranilor din satul de câmpie de la începutul secolului XX, condiții de trai ce au dus la izbucnirea Răscoalei din 1907. Cel care își amintește este Darie, un alter-ego al autorului, personaj narator și, totodată, martor al întâmplărilor, a cărui devenire este urmărită din copilărie până la vârsta adolescenței. Romanul a fost masiv promovat în perioada comunistă, fiind cel mai tradus roman al unui autor de expresie română și parcurgând globul „în sandale de aur”, după cum îi plăcea autorului să spună. A fost tradus în 24 de limbi până în 1988, printre altele, existând o traducere și în limba japoneză.

Au urmat: *Dulăii* (1952), *Rădăcinile sunt amare* (1958-1959), *Clopote și struguri*, *Printre stele* și *Carul cu foc*, *Jocul cu moartea* (1960), *Pădurea nebună* (1963) și ciclul *Vântul și ploaia* - *Vulpea, Frigul, Roza* 1969).

Pe lângă alte două romane, *Ce mult te-am iubit* (1968) și *Șatra* (1971), a mai scris proză scurtă - nuvele și povestiri: *Brazdă îngustă și adâncă* (1949), *Pentru viață* (1951), *Florile pământului* (1954), *Iarbă* (1957), *Povestiri de dragoste* (1970) ș. a.

„Zaharia Stancu este un scriitor complex și un personaj original al vieții literare românești. (...) A dominat viața literară ca președinte al uniunii Scriitorilor, în vremuri grele, și a știut să iasă din încurcăturile cele mai mari… a apărat, cât a putut și cum a putut, ideea de scriitor (...) Poate și din aceasta omul public a devorat scriitorul. Citită cu atenție, proza lui dezvăluie o lume pe care numai el a fixat-o în imaginarul nostru literar și rămâne „un remarcabil povestitor ieșit din lumea țărănească”, spunea academicianul Eugen Simion la împlinirea unui secol de la nașterea lui Zaharia Stancu.

La 2 iulie 1955, a fost ales membru titular al Academiei Române. Laureat al Premiului de Stat, a fost distins, în 1971, cu Premiul „Herder” al Universității din Viena.

S-a stins din viață la 5 decembrie 1974, la București.

60 de ani de la moartea scriitorului Mihail Sadoveanu

Scriitorul Mihail Sadoveanu s-a născut la 5 noiembrie 1880, la Pașcani, județul Iași.

Este considerat unul dintre cei mai importanți prozatori români din prima jumătate a secolului XX. Opera sa se poate grupa în câteva faze care corespund unor direcții sau curente literare dominante într-o anumită epocă: o primă etapă sămănătoristă, cea de început, a primelor încercări, nuvele și povestiri, o a doua mitico-simbolică, din perioada interbelică (reflectată în romane precum *Creanga de aur* sau *Divanul persian*, precum și o ultimă fază care corespunde realismului socialist, în acord cu perioada socialist-comunistă la care Sadoveanu va adera ideologic.

Părinții lui Mihail Sadoveanu au fost avocatul Alexandru Sadoveanu din Oltenia și Profira Ursache, fată de răzeși.

Din copilărie, când și-a petrecut verile la Verșeni, alături de bunici, sau la *Nada Florilor*, lângă Fălticeni, i s-au întipărit amintirile care au

format acel „rezervoriu umplut cu nemiluita în ani și ani, în toată copilăria acum atât de depărtată…”, după cum mărturisea Mihail Sadoveanu în *Anii de ucenicie*.

A făcut școala primară în Vatra Pașcanilor (1887-1891), având-l învățător pe Mihai Busuioc, pe care marele clasic al prozei românești avea să-l evoce mai târziu în *Domnul Trandafir*.

Urmează apoi cursurile Liceului Național din Iași, iar la București, din 1900, frecventează cursurile de drept. Debutează în revista bucureșteană „Dracu”, în 1897. În 1898, începe să colaboreze la foaia „Viața nouă” alături de Gala Galaction, N. D. Cocea, Tudor Arghezi ș.a., semnând cu numele său, dar și cu pseudonimul M. S. Cobuz.

Se stabilește la București, în 1904, se căsătorește și va avea unsprezece copii. În același an, are loc debutul editorial cu patru volume deodată: *Povestiri*, *Dureri înăbușite*, *Crâșma lui Moș Precu*, *Șoimii*, în care Sadoveanu manifestă predilecție deosebită pentru istorie. Nicolae Iorga va numi anul 1904 „anul Sadoveanu”.

După răscoala din 1907, Spiru Haret, ministru al Cultelor și Instrucțiunii Publice, îl numește inspector al cercurilor culturale sătești și al bibliotecilor populare.

Împreună cu Artur Gorovei, tipărește gazeta populară „de educație cetățenească și îndrumare economică” „Răvașul poporului” (1907), iar în colaborare cu Șt. O. Iosif, Il. Chendi și D. Anghel, editează revista „Cumpăna” (noiembrie 1909 — aprilie 1910).

În 1910, este numit în funcția de director al Teatrului Național din Iași. În acest an, publică volumele *Povestiri de seară* (la Editura Minerva),

- continuare în pag. 7 -

Despre destinul unui romancier

Calitatea cea mai importantă a unui romancier de mare forță rezidă tocmai în capacitatea sa de a crea personaje autentice, memorabile, care să ilustreze nu doar (arhe)tipologii ale societății contemporane, cu tarele și nevoile sale, ci și viziunea sa despre lumea în care trăiește, anume codul moral și comportamental pe care-l propune, reflecția pe marginea temelor esențiale, cum ar fi condiția umană, liberul arbitru sau destinul omenesc.

Unul dintre romancierii care bate puternic la porțile afirmării literare este și roșioreanul Cristian Florin Diniță (n. 1979), care și-a lansat, în data de 18 octombrie a acestui an, cel de-al doilea roman, *În mâna destinului* (Editura ePublishers, București, 2021), după cel intitulat *În căutarea celui pierdut*, publicat cu trei ani în urmă la aceeași editură.

Evenimentul, organizat de DCECS în colaborare cu Consiliul Local și Primăria municipiului Roșiori de Vede și desfășurat în Sala de conferințe a Casei de Cultură din Roșiori de Vede, începând cu ora 11:30, a fost moderat cu dăruire de dna Monica Tuinete, referent de creație artistică al Casei Municipale de Cultură.

Primul căruia i s-a acordat dreptul la cuvânt a fost dl Silviu Arsu, directorul Direcției de Cultură roșiorene, care s-a arătat bucuros să găzduiască un astfel de eveniment, mai ales că autorul cărții este originar tot din acest bogat topos spiritual și cultural.

Invitat special pentru a prezenta cartea a fost nimeni altul decât prozatorul Mihai Athanasie Petrescu, care i-a fost dascăl autorului la Liceul Economic din localitate și care s-a străduit, în fața publicului auditor, alcătuit din familia, prietenii și colegii de serviciu ai autorului (Cristian Diniță este pompier, deci a sărit și în „focul imaginației” pentru noi, prezumtivii săi cititori), dar și din distinși oameni de cultură roșioreni, să descurce țelele narațiunii propuse de acesta, considerându-l un „romantic întârziat” din punct de vedere cronologic, evident.

Despre cartea lansată a vorbit cu patos și persuasiv și moderatoarea evenimentului, dna M. Tuinete, care l-a lăsat după aceea pe acest „povestitor înnăscut” să ne ofere detalii incitante din lumea fascinantă a propriei scrieri. Evenimentul s-a finalizat cu o sesiune de autografe acordate de autor, care ne-a invitat totodată să participăm și la lansarea următorului său volum, de astă dată unul de poezie, aflat în curs de apariție în cadrul colecției literare „Drum”, serie nouă.

Care va fi destinul acestui romancier ivit de curând în peisajul cultural roșiorean, care nu se sfiește, iată, să cocheteze și cu poezia, trebuie deocamdată să lăsăm timpul să dovedească acest lucru. Pe coperta a IV-a, autorul ne oferă totuși o mostră din propria filosofie de viață: „Destinul fiecăruia este influențat de propriul caracter, iar ceea ce contează în viață este dragostea pentru oameni și pentru sufletul pereche, acestea fiind determinante în formarea relațiilor și crearea de oportunități de-a lungul vieții.”.

Un lucru este cert: Cristian Florin Diniță este un scriitor care merită să fie citit și cu siguranță efortul nostru va fi recompensat.

Prof. **Cristian Gabriel Moraru**

LUMI PARALELE

Este cancerul o boală provocată de virusuri? (V)

În aceste zile trăim un mare paradox: bănuim că această boală năucitoare, **cancerul**, este generată de virusuri, dar neglijăm să prevenim și să combatem boala care ne macină în prezent, mai ales că ne place să credem că suntem capabili.

Dacă parcurgem istoria pandemică a planetei și o raportăm la situația zilelor noastre, ajungem la concluzia că: omenirea a fost „ușurată” sau chiar „scăpată” de anumite virusuri, fie prin imunizare naturală, fie prin *vaccinuri* (imunizare artificială).

Presupunând că știm originea virusului actual din punct de vedere biologic, nu ne putem explica *mutațiile* suferite de aceste virusuri într-un timp atât de scurt, natural, sau chiar artificial mai ales că acestea din urmă au și ele o anumită durată.

Cunoscând progresele din *ingineria genetică*, personal, cred cu tărie că acest virus cu tulpina actuală a fost creat în laborator urmând, ca pe măsură ce se „fabrică” alte tulpini, industria producătoare de vaccinuri să prospere, iar interesele de supremație mondială să se realizeze.

În arealul nostru de conviețuire (România) avem două situații: *politica* (aducătoare de profituri) și *moartea*, provocată de politică.

Multe am făcut noi **oamenii** de-a lungul istoriei în domeniul virusologiei și al combaterilor pandemice, dar încă nu avem un răspuns clar la întrebarea acestui serial jurnalistic, pe care cu modestie încerc să-l supun atenției cititorilor ziarului „Drum”, fără pretenția că ar fi acceptat sau ar stârni vreun interes!

În istoria căutărilor cauzelor care generează cancerul, se remarcă Congresul de cancer de la Mexico–City unde **Renato Dulbecco**, laureat al premiului Nobel (1975), aduce dovezi după care o serie de infecții cu virusuri *helper* pot „deștepta” alte virusuri care pot duce la cancerizarea celulei normale. Pentru specialiști a rămas mult timp deschisă o întrebare: cum putea un virus cu ARN (de exemplu, acela ce provoca sarcomul Rous de la găină), să „strecoare” mesajul său cancerigen, ADN-ului celulei normale, știut fiind faptul că, în lumina dogmei centrale a biologiei moleculare, mesajul circulă totdeauna de la ADN la ARN și nu invers.

Astăzi un mare număr de virusologi lucrează pe acest drum. De altfel, virusologii români au preocupări de tradiție în acest domeniu al cancerizării prin virusuri. La institutul de virusologie „Ș.S. Nicolau”, s-a lucrat intens în domeniul transformării canceroase *in vivo* și *in vitro* cu ajutorul unor virusuri oncogene (oncovirusuri).

De asemenea, se aprofundează cercetarea fenomenului de oncoliză (distrugerea unor tumori) cu ajutorul virusurilor, prioritate mondială românească.

Încercând să trag o concluzie asupra stadiului actual al legăturii virusuri-cancer, este necesar să arăt că teoria virală a dobândit o victorie definitivă, afirmată la ultimele congrese mondiale de cancer.

Se ridică o întrebare firească: Ce perspective are știința în a câștiga războiul milenar împotriva virusurilor și a tulpinelor sale?

Fără îndoială, există șanse reale de a obține această victorie, de a trece și peste această pandemie, aducând în prim-plan cercetarea și obținerea unor vaccinuri lăsând deoparte politica și interesele de grup sau individuale.

— Va urma —

Prof. **Petre Bozdoc**

Foto internet: **Renato Dulbecco**

Administrația Publică Roșioreană

AJUTOARE DE ÎNCĂLZIRE ÎN SEZONUL NOIEMBRIE 2021 – MARTIE 2022

Luni 11 octombrie a.c. a fost publicată în Monitorul Oficial HGR nr. 1073 pentru aprobarea Normelor Metodologice de aplicare a Legii nr. 226/ 2021 privind stabilirea măsurilor de protecție socială pentru consumatorul vulnerabil de energie.

Conform acestora, Cererea și declarația pe propria răspundere pentru solicitarea ajutorului se însoțește de documente ce dovedesc identitatea membrilor familiei, veniturile nete realizate de membrii familiei, o copie a facturii furnizorului de energie și o copie a documentului de proprietate asupra locului de consum, astfel:

Acte necesare ajutor încălzire
Gaze Naturale / Energie Electrica / Lemne și Cărbuni
sezon rece noiembrie 2021 - martie 2022

- Copie de la Factura gaze naturale sau energie electrică;
- Adeverința de la Asociația de Proprietari cu nr de persoane la întreținere;
- Copie act proprietate locuință/ contract închiriere înregistrat la ANAF/ comodat/ dovada succesor de drept/ contract cu clauza de întreținere;
- Copii acte identitate toți membrii gospodăriei cu domiciliul/ reședința la adresa pentru care se solicită ajutorul;
- Copii certificate de căsătorie, certificate de deces, după caz;
- Copie hotărâre judecătorească divorț, stabilire locuință minori, plasament, adopție, tutela etc, definitivă și irevocabilă;
- Dovada veniturilor realizate de toți membrii familiei din luna anterioara depunerii cererii (adeverința salariu net și bonuri de masă, cupon pensie, șomaj, indemnizație handicap, indemnizație creștere copil, după caz)
- Adeverința ANAF pentru persoanele majore care nu realizează venituri;
- Extras de patrimoniu - pe CNP-ul fiecărei persoane adulte din gospodărie - cu bunurile mobile și imobile deținute - eliberat de Direcția Impozite și Taxe

Venitul mediu net lunar până la care se acordă ajutorul de încălzire, DIFERENȚIAT pe tipul de încălzire, este de:
- 1.386 lei / persoană - în cazul familiei
- 2.053 lei / persoană - în cazul persoanei singure!

Cuantumurile Ajutoarelor sunt prezentate în Anexă!

Solicitantul și membrii familiei nu trebuie să dețină unul din bunurile mobile sau imobile prevăzute în LISTA BUNURILOR care duc la excluderea acordării ajutorului social, ajutorului de încălzire și alocației pentru susținerea familiei, prevăzute în anexa 4 la normele metodologice de aplicare a Legii 416/ 2001 (prezentată în Anexă).

Termen depunere a cererilor pentru a beneficia de ajutor de încălzire pentru 5 luni (noiembrie 2021 - martie 2022) - *20 noiembrie 2021*

Relații suplimentare la numărul de telefon 0247 466360 (Direcția Asistență Socială). Se pot consulta și descărca documentele de pe web site-ul https//primariarosioriidevede.ro sau pe pagina social media www.facebook.com/primariarosioridevede1912.

Sens unic pe strada Ilie Izbiceanu

În cartierul Izbiceanu sunt efectuate lucrări de modernizare a carosabilului, trotuarelor și de amenajare a zonelor verzi în cadrul proiectului „Verde prezent în cartierele din municipiul Roșiori de Vede". În cadrul lucrărilor de modernizare, se va amenaja și o parcare de reședință ceea ce va influența traficul rutier din zonă. Conform șefului Serviciului Public Administrarea Domeniului Public și Privat, Luminița Mincă, locatarii din această zonă au solicitat introducerea sensului unic pe un anumit sector cartier, pentru a se fluidiza traficul rutier.

În acest sens, primarul municipiului, Valerică Gheorghe Cîrciumaru a inițiat un proiect de hotărâre, aprobat de Consiliul Local, prin care se reglementează traficul rutier în cartierul de blocuri din strada Sergent Ilie Izbiceanu, tronson cuprins între blocurile C3-H9-P-D2-D7 (Grădinița nr. 3).

Această reglementare a intrat în vigoare începând cu data de 11 octombrie 2021.

Capelă și Centru social–cultural la Biserica Sfinții Împărați „Constantin și Elena"

Marți, 21 septembrie 2021, primarul municipiului, ec. Valerică Gheorghe Cîrciumaru, a participat la evenimentul dedicat sfințirii pietrei de temelie a Centrului social-cultural și a Capelei care se vor construi în curtea Bisericii Sfinții Împărați „Constantin și Elena" (Serdăreasa). Piatra de temelie pentru noul așezământ social a fost pusă de PS Galaction Stângă, episcopul Alexandriei și Teleormanului.

Prin H.C.L. nr. 116 din 26 august a.c., consilierii locali au aprobat solicitarea preotului Emilian Cârnaru, parohal Bisericii Sfinții Împărați „Constantin și Elena", sprijinind realizarea acestor construcții prin alocarea sumei de 50.000 de lei.

Specialiștii Muzeului Județean de Istorie Teleorman au făcut săpături arheologice pe latura de sud-vest a incintei unde se vor face construcțiile, fără de care nu se puteau autoriza lucrările. În urma acestora, nu s-au relevat urme de activitate umană anterioare perioadei 1830-1835, deci fiind contemporane cu construirea actualei biserici. Rezultatele săpăturilor, cel puțin în această zonă a incintei, contrazic, deocamdată, ipoteze vehiculate mai ales în literatura locală, potrivit cărora aici a existat anterior „Mănăstirea Roşiori".

Totemul din centrul municipiului

Lucrările de modernizare a zonei centrale a cuprins și restaurarea totemului aflat pe trotuarul format la intersecția străzilor Mărășești cu Mihail Kogălniceanu, amplasat pe domeniul public al orașului.

Este un totem publicitar de formă dreptunghiulară, dezvoltat în plan longitudinal, personalizat pe toate cele patru părți cu steagul tricolor, stema municipiului și câte un ecran cu afișaj electronic. Un element de mobilier stradal, elegant și impunător, care dă valoare zonei în care este amplasat. Scopul său este de a semnaliza și informa cetățenii.

La baza superioară, sunt patru panouri diferite inscripționate cu informații generale de interes public.

Totemul este vizibil și pe timpul nopții fiind conceput cu un sistem inteligent de iluminare.

993 parcări de reședință și 362 parcări publice amenajate în municipiu

Administrația publică locală caută soluții pentru identificarea spațiilor necesare amenajării parcărilor de reședință în cadrul asociațiilor de locatari. Acestea sunt amenajate în afara benzilor de circulație și a trotuarelor, cu acordul Biroului Poliție Rutieră din cadrul Poliției Municipiului Roșiori de Vede și aprobarea Consiliului Local.

Prin H.C.L. nr. 54/ 30.08.2012, cu modificările și completările ulterioare, a fost aprobată închirierea prin licitație publică deschisă cu strigare a locurilor de parcare din cadrul asociațiilor de proprietari din municipiu. De la adoptarea acestei hotărâri, până în prezent, au fost amenajate 993 de parcări de reședință, dintre acestea 153 fiind amenajate de la începutul acestui an.

Conform prevederilor legale, amplasamentele parcărilor sunt stabilite cu respectarea distanței de minimum 5 metri față de ferestrele camerelor de locuit.

În parcările de reședință, se atribuie locuri de parcare pentru proprietarii de apartamente sau spații cu altă destinație decât cea de locuință, de luni până vineri, între orele 16:00 și 07:00 a zilei următoare, și de sâmbătă de la ora 07:00 până luni la ora 07:00, pentru parcarea autoturismelor aflate în proprietate ori folosință, a căror masă maximă autorizată nu depășește 3 tone.

În intervalul orar 07:00 — 16:00, de luni până vineri, în parcările de domiciliu este permisă staționarea autoturismelor fără plata taxei de parcare și fără obligativitatea de a se afișa abonamentul de parcare de domiciliu.

Autoritatea locală asigură marcarea locurilor de parcare și semnalizarea verticală a acestora prin indicatoare care atenționează că acestea fac obiectul unor contracte de locațiune, după organizarea licitației publice și adjudecarea amplasamentelor.

La cele 993 de parcări de reședință, se adaugă alte 362 de locuri în parcările publice amenajate între anii 2015 – 2021.

Din hotărârile Consiliului Local

Joi, 14 octombrie 2021, Consiliul Local al Municipiului Roșiori de Vede s-a întrunit în ședință ordinară de lucru, având pe ordinea de zi 11 proiecte de hotărâri. Toate proiectele au fost inițiate de primarul Valerică Gheorghe Cîrciumaru.

Dintre acestea, menționăm:

271.000 de lei alocați pentru investiții și reparații curente la unitățile de învățământ

Având la bază solicitările unităților de învățământ preuniversitar de stat din municipiu, prin rectificarea bugetului local au fost alocați 271.000 de lei pentru investiții și reparații curente.

Astfel, Școala Gimnazială „Dan Berindei" va primi 81.000 de lei pentru realizarea gardurilor de delimitare a curții proprii și de la Școala Gimnazială „Gala Galaction", structură arondată. Pentru Liceul Tehnologic „Anghel Saligny", s-au alocat 70.000 de lei pentru lucrări de izolare termică la clădirea LiceuluiTehnologic „Emil Racoviță", structură arondată. Colegiul Național „Anastasescu" are alocată suma de 120.000 de lei pentru reabilitarea drumului de acces în strada Republicii, situate între gardul estic al Liceului Tehnologic „Virgil Madgearu" și sala de sport (fosta cantină) a C.N. „Anastasescu".

290.000 de lei ajutor individual de minimis pentru S.C. Urbis Servconstruct S.R.L.

După amânări și discuții în contradictoriu, în sfârșit, a fost aprobată hotărârea de majorare a capitalului social al societății S.C. URBIS SERVCONSTRUCT S.R.L. Se face, astfel, majorarea cu 290.000 de lei, de la suma de 232.000 lei la 522.000 lei, de către asociatul unic Municipiul Roșiori de Vede. Procedural se acordă un ajutor individual de minimis în favoarea S.C. URBIS SERVCONSTRUCT S.R.L. necesar achiziționării: unei motofreze, a trei atomizoare pentru dezinfecție, dezinsecție, deratizare, unui atomizer pentru D.D.D, a 25 de cărucioare pentru curățenie, unei lame de deszăpezire pentru buldoexcavator (L = 2.700 MM), unui răspânditor de material antiderapant, unei automăturătoare; unui autoturism/ unei autoutilitare și realizarea împrejmuirii terenului adăpostului pentru câinii fără stăpân.

Prin aceste achiziții, cuprinse în programul de investiții pentru anul 2021, va crește nivelul calitativ și operațional al societății, atât pentru activitatea curentă desfășurată pe raza municipiului, dar și pentru persoanele fizice sau juridice din raza UAT Roșiori de Vede.

Extinderea sistemului de monitorizare video

Un subiect larg dezbătutul în spațiul public este cel privind modernizarea sistemului de monitorizare video în municipiul Roșiori de Vede.

Printr-o nouă hotărâre, consilierii locali au aprobat nota conceptuală și tema de proiectare, urmândstudiul de prefezabilitate pentru instalarea a 200 de camera video de mare rezoluție, cu transmiterea imaginilor în timp, prin fibră optică, la Dispeceratul de comandă al poliției locale.

Acest obiectiv de investiții are menirea de a preveni și combate actele sau faptele de natură să tulbure ordinea, liniștea și siguranța cetățenilor și a instituțiilor publice, prevenirea infracționalității stradale, supravegherea cimitirelor, a punctelor de colectare a gunoiului, monitorizarea zonelor cu risc în depozitarea necontrolată a gunoaielor, și nu numai, precum și scurtarea timpilor de intervenție a organelor abilitate.

Modernizarea iluminatului stradal

Pornind de la principiul că iluminatul public reprezintă unul dintre criteriile de calitate ale civilizației moderne, consiliul local a aprobat nota conceptuală și tema de proiectare pentru obiectivul de investiții „Modernizare iluminat public stradal în Municipiul Roșiori de Vede, prin Programul Administrarea Fondului de Mediu (AFM) privind sprijinirea eficienței energetice și a gestionării inteligente a energiei în infrastructura de iluminat public".

Este un proiect important pentru comunitatea locală, beneficiară direct a serviciului de iluminat public în Roșiori de Vede, prin care se urmărește montarea de aparate eficiente de iluminat cu LED-uri. Este vorba despre o sursă de lumină care îndeplinește condiții de eficiență energetică, durată de viață ridicată și costuri reduse cu întreținerea acestora. Comparativ, lămpile cu incandescență au o durată de 1.000-2.000 ore, iar lămpile LED ajung la 8.000-15.000 de ore.

Scopul realizării unui iluminat corespunzător constă în reducerea cheltuielilor indirecte, scăderea numărului și a riscului de accidente pe timp de noapte, diminuarea numărului de agresiuni contra persoanelor și creșterea încrederii populației pe timpul nopții, îmbunătățirea climatului social și cultural prin creșterea siguranței activităților pe durata nopții.

Rubrică realizată de **Gabriel Argeșeanu**

Carnet de provincial

110 ani de la începerea lucrărilor

pentru construcția actualului sediu al Primăriei

Primele reglementări concrete în cuprinsul cărora legiuitorul dădea o atenție sporită administrației locale le găsim în Legea nr. 394 pentru comunele urbane şi rurale şi în Legea nr. 396 pentru consiliile judeţene, ambele promulgate de domnitorul Alexandru Ioan Cuza în anul 1864. Efectele acestor legi erau întărite prin Constituția din 1866, care consacră principiul descentralizării prin personalitatea juridică a județelor și comunelor.

Prin Legea nr. 394, fiecare comună era obligată a avea o casă a comunei numită Primărie, iar administrarea treburilor fiecărei comune era încredințată unei persoane care poartă numele de Primarul comunei.

Se știe că un sediu propriu pentru primărie, în care să fie concentrate toate serviciile, a reprezentat deziderатul multor primari, care închiriau camera în diverse clădiri din oraș pentru desfășurarea activităților administrației locale.

Primăria urbei Roșiori de Vede, fosta casă a Elenei Perieţeanu (arhiva: Gabriel Argeşeanu)

În 1895, cu aprobarea Consiliului Comunal, primarul Gheorghe M. Belitoreanu cumpără proprietatea Elenei Perieţeanu, situată în mahalaua Sfântul Teodor nr. 1. Intenția era ca terenul acestei proprietăți, alipit terenului viran din vecinătate, deținut de primărie, să constituie locul în care să se ridice o clădire pentru primărie. Însă, cei 55.000 de lei necesari unui astfel de demers, la care se adăugau și cei 12.000 de lei plătiți pentru proprietatea Elenei Perieţeanu, depășeau cu mult posibilitățile bugetului local din acea perioadă. Situația financiară determină administrația locală a folosi casa cumpărată de la Elena Perieţeanu ca sediu pentru primărie.

Șaisprezece ani mai târziu, în mandatul primarului Minică M. Belitoreanu, reîncep demersurile pentru construirea construirea clădirii care să găzduiască primăria orașului.

Pe 5 septembrie 1911, în prezența primarului Minică M. Belitoreanu și a oficialităților locale, s-a sfințit piatra de temelie și s-a dat ordinul de începere a lucrărilor pentru noul local de primărie. Lucrările se vor finaliza în decembrie 1912. La suma inițială de 87.000 de lei, datorită unor lucrări suplimentare, solicitate de primărie, se vor mai adăuga 1060 de lei. Suprafața construită a clădirii este de 532 mp. Recepția finală a lucrărilor se încheie la 4 iunie 1913.

Suprafața totală a terenului pe care s-a construit noua clădire, însemnând terenul viran deținut de primărie și proprietatea cumpărată de la Elena Perieţeanu, pe care se găseau toate dependințele (fostul sediu de primărie, remiza pentru mașini, grajdul cailor, remiza trăsurilor și grajdul pentru boi), însuma 5462 mp. În curtea interioară avea să se construiască, în anul 1923, cazarma pompierilor.

Primăria în anul 1913 (arhiva Gabriel Argeşeanu)

Proiectul format dintr-un memoriu tehnic, întocmit de ing. Vladimir Stadnichievici, și două piese desenate de arhitectul Dimitrie Maimarolu, au fost votate de consilierii comunali, în ședința din data de 3 aprilie 1911. În aceeași ședință, conform devizului estimative, a fost aprobat bugetul de 87.000 de lei pentru noua investiție.

Conform uzanțelor legislative din acea perioadă, autoritățile locale au obținut avizul Consiliului Tehnic Superior (nr. 59/ 20 mai 1911) și aprobarea Ministrului Internelor (Ordin Ministru nr. 17.522/ 10 iunie 1911) pentru a realiza această construcție.

Primăria face publică intenția de a construi un nou sediu, stabilind data și criteriile după care se va selecta constructorul. Erau admiși la licitație numai ingineri, arhitecți, constructori de lucrări publice sau antreprenori care puteau dovedi prin înscrisuri autentificate că au executat în bune condiții lucrări de importanță și valoarea celei scoase la licitație. Organizatorii mai condiționau participarea la licitație de depunere a unei garanții de 4% în numerar sau efecte de stat.

În ziua de 26 iunie 1911, în pretoriul Primăriei Roșiori de Vede s-au deschis plicurile sigilate conținând ofertele depuse de 5 antreprenori. A mai existat o ofertă, dar depunerea ei ar fi fost admisă numai dacă organizatorii aprobau amânarea cu 24 de ore, întrucât ofertantul fusese obligat să facă un ocol neprevăzut, ca urmare a inundațiilor din Moldova.

Licitația este câștigată de Ștefan D. Sachelaride din Târgoviște care a oferit un preț cu 7,10% mai mic, adică 80.823 de lei față de suma maximă de 87.000 de lei. Ștefan D. Sachelaride împuternicește pe arhitectul Francisco Venchiarutti, domiciliat tot în orașul Târgoviște, să conducă lucrările de construcție.

Deși a fost construită în perioada de apogeu a arhitecturii neoromânești, clădirea este realizată în stil eclectic, împrumutând elemente de factură clasică provenite din Franța: acoperișul, ancadramentele ferestrelor, arcaturi, cât și tratarea balcoanelor cu balustri.

Clădirea are un regim mediu de înălțime, alcătuită în două registre suprapuse.

Arhitectura interioară prezintă o scară monumentală pentru a-i da spațiului gravitate și importanță, axată, pentru a realiza simetrie.

Clădirea, care servește și astăzi ca sediu al Primăriei, este monument istoric (TR-II-m-B-14419).

(fotografii din arhiva autorului)

Gabriel Argeșeanu

O scurtă istorie a sportului roșiorean

FOTBAL — ROVA

— Continuare din numărul anterior —

Așa s-a ajuns ca înainte de ultima etapă clasamentul primelor trei formații să se prezinte astfel:

1. Chimia Turnu Măgurele	29	16	6	7	63 – 31	38
2. Automatica Alexandria	29	14	9	6	36 – 26	37
3. Rova Roșiori	29	15	5	9	12 – 30	35

În ultima etapă urma să aibă loc derby-ul promovării între Automatica și Chimia. Turnenii aveau nevoie doar de un egal, alexăndrenii având o singură variantă: victoria. Și au obținut-o și o dată cu aceasta (Automatica – Chimia 1 – 0) și promovarea în eșalonul fotbalistic secund al țării".

Era poate prematur ca Rova să promoveze în divizia B (deși, nu era rău!) la așa scurt timp de la înființare. Dar, n-a abandonat lupta pentru obiectivul propus: promovarea în divizia B.

Din motive obiective sau subiective, nu și-a putut atinge țelul. Vom arăta aici o situație cel puțin hilară, dar pentru farmecul ei considerăm că merită amintită pentru cititorii mai vârstnici și pentru luare aminte de către cititorii mai tineri, necunoscători ai modului cum se desfășurau anumite meciuri de fotbal înainte de 1989.

Era ediția 1977 – 1978 a campionatului de fotbal. În seria a VI–a a diviziei C, unde activa și Rova Roșiori, evolua și formația Viitorul Scornicești, locul de naștere al președintelui statului – Nicolae Ceaușescu.

La sfârșitul turului ediției respective, clasamentul seriei arăta astfel:

1. Rova Roșiori	15	12	1	2	31: 9	25
2. Flacăra Moreni	15	10	5	0	29: 9	25
3. Viitorul Scornicești	15	7	5	3	28:11	19

Am început returul călăuziți de un singur gând: promovarea echipei în divizia națională B de fotbal. Poziția ce o dețineam ne îndreptățea să sperăm la așa ceva. Plus lotul de care dispuneam, pregătirea efectuată în perioada vacanței de iarnă, capacitatea de luptă a formației, dorința vie a suporterilor erau tot atâtea argumente care concurau la atingerea scopului. Dar jocurile de culise din acele vremuri au făcut ca lucrurile să ia o altă întorsătură. „Viitorul" Scornicești a promovat în divizia B câștigând seria în dauna echipei Flacăra Moreni (protejata fostului ministru de interne Tudor Postelnicu) după un meci de pomină pe care-l disputa în ultima etapă pe teren propriu în compania echipei Electrodul Slatina și pe care a învins-o cu astronomicul scor de 18 – 0.

În aceeași etapă, în 21 iunie 1978, echipa roșioreană juca la Moreni, cu Flacăra, pierzând la mare luptă cu 1–2.

Din discuțiile purtate cu cei implicați (Vezi Florin Burtan–Olt. *Fotbal de la A la Z, Slatina și Scornicești*, vol. I, editura Casa Ciurea, februarie 2011) varianta oficială este următoarea: echipa din Scornicești avea un reprezentant la Moreni care avea rolul de a informa permanent evoluția scorului. Cum tehnica telecomunicațiilor nu era la nivelul celei de astăzi (***n.a. – nu existau telefoane mobile***) se transmitea din „milițian în milițian", adică din aproape în aproape (gen telefonul fără fir"), cel care a primit mesajul a înțeles greșit ceea ce i s-a transmis. Deși cel de la Moreni îi spusese că scorul este 0 – 0 acesta a înțeles că este 9 – 0. L-a comunicat băncii tehnice și spre surprinderea tuturor celor prezenți la meci a început „măcelul", nimeni nemaiînțelegând nimic din ceea ce se întâmpla. Cel căruia i s-a transmis eronat mesajul a fost antrenorul principal Tache Macri. Autorii golurilor: Martinescu 7, Șoarece 3, Pană 2, Culea 2 și Oancea și Stănică – 2 autogoluri.

Clasamentul final spune totul:

1. Viitorul Scornicești	30	23	1	6	95:24	47
2. Flacăra Moreni	30	21	5	4	71:17	47
... .	....	....	...	...	.....	....
5. Rova Roșiori	30	14	7	9	45:28	35
... .	....	....	...	...	.....	....
15 Electrodul Slatina	30	8	4	18	31:81	20

Legenda (sau adevărul adevărat) mai spune că după meci antrenorul le-ar fi spus jucătorilor să nu se dezechipeze căci dacă va mai fi nevoie (de golaveraj, bineînțeles!), vor trebui să mai continue meciul!!!

Analizați clasamentul și decideți cât adevăr și câtă legendă există, sau dacă aveți posibilitatea intrați în direct cu cei implicați.

Ca o curiozitate este și faptul că la Electrodul Slatina evolua și C. Mincu, viitorul jucător al Rovei, iar ceva mai târziu, la Viitorul Scornicești (devenită între timp F.C. Olt) vor fi transferați și roșiorenii Iulian Petre (1981 – 1982) și Iordan Eftimie (1983 – 1990).

Mai mult, este interesant că numai după un an Viitorul va promova în divizia A, în ciuda faptului că în serie cu ea evoluau echipe cu tradiție în fotbalul românesc (Rapid și Progresul București, Petrolul Ploiești și altele). După câțiva ani și Flacăra Moreni va ajunge în divizia A, amândouă (F.C. Olt și Flacăra Moreni) ajungând și în cupele europene, tot amândouă, după 1989, fiind retrogradate în diviziile inferioare prin decret de stat.

(Fragment preluat din volumul *O istorie a sportului roșiorean*, colecția literară „Drum", serie nouă, nr. 28.)

Prof. **Ion Scarlat**

Regulamentul concursului de creaţie literară

Copiii noştri talentaţi

ediția a XX-a, 2021

Scopul şi obiectul : crearea de posibilităţi de afirmare pentru elevii din clasele III–VIII, cu aptitudini în domeniul literaturii (poezie şi proză scurtă)

Coordonator : Consiliul Judeţean Teleorman
Organizator : Biblioteca Judeţeană „Marin Preda" Teleorman
Colaborator : Inspectoratul Şcolar Judeţean Teleorman
Secţiuni : ▪ **poezie**
▪ **proză scurtă**
Participanţi : - elevi din cl. III–VIII (categoriile de vârstă cl. III–IV, cl. V–VI, cl. VII–VIII)
Calendar : ▪ **18 octombrie – 19 noiembrie**: primirea lucrărilor la Biblioteca Judeţeană „Marin Preda"
▪ **22-24 noiembrie**: jurizarea lucrărilor
▪ **decembrie**: premierea câştigătorilor

Condiţii : ▪ concurenţii pot participa cu maxim o lucrare la fiecare secţiune (trimiterea a mai mult de o lucrare la fiecare secţiune atrage descalificarea concurentului)
▪ pentru secţiunea proză sunt admise lucrări de maxim 10 pagini (font 14 / la 1,5 rânduri)
▪ lucrările vor fi tehnoredactate şi nu se va menţiona pe ele numele autorului
▪ lucrările vor fi predate/trimise pe email de cadrul didactic îndrumător, pe bază de proces verbal (în care se vor menţiona numele elevului, titlul lucrării, şcoala, clasa, secţiunea)
▪ vor fi jurizate numai lucrările trimise prin şcolile unde învaţă participanţii
▪ nu vor fi jurizate lucrările care nu respectă condiţiile menţionate

Premii : ▪ la fiecare categorie/secţiune: locurile I, II, III + 7 menţiuni
▪ Premiul Consiliului Judeţean, pentru *Cea mai bună lucrare de proză scurtă*
▪ Premiul Bibliotecii „Marin Preda", pentru *Cea mai bună lucrare de poezie*

Juriul : 4 reprezentanţi desemnaţi de Inspectoratul Şcolar Judeţean Teleorman

Precizări : lucrările pentru concurs se pot depune direct la sediul Bibliotecii Judeţene „Marin Preda", prin poştă la adresa : *Biblioteca Judeţeană „ Marin Preda", Alexandria, str. Bucureşti, bl. T3, cod poştal 140101, judeţul Teleorman*, menţionându-se pe plic *Pentru concursul „ Copiii noştri talentaţi"*, sau pe e-mail **bjmarinpreda@yahoo.com**

Profesorul coordonator va lăsa un număr de telefon pentru contact. Câştigătorii vor fi anunţaţi pentru ridicarea premiilor de la sediul bibliotecii.

Relaţii la tel. 0247310706

Să mai citim puțin!

O istorie a literaturii roșiorene

Iordan Datcu (II)

Opera literară a lui Iordan Datcu este alcătuită din următoarele volume: **Dicționarul folcloriștilor** (în colaborare cu Sabina-Cornelia Stroescu), vol. I: **Folclor literar românesc**, cu o prefață de Ovidiu Bârlea, București, Editura Științifică și Enciclopedică, 1979, 501 p.; **Dicționarul folcloriștilor**, vol. II: **Foclorul muzical, coregrafic și literar românesc**, București, Editura Litera, 1983, 248 p.; **Dicționarul etnologilor români**, vol. I-II, București, Editura Saeculum I. O., 1998, 320 p. + 328 p.; **Introducere în opera lui Petru Caraman**, București, Editura Grai și Suflet — Cultura Națională, 1999, 169 p.; **Un mit — Toma Alimoș**, studiu, București, Editura Universal Dalsi, 1999, 176 p.; **Dicționarul etnologilor români**, vol. III, București, Editura Saeculum I. O., 2001; **Sub semnul Minervei**, patru decenii de activitate editorială, București, Editura Universal Dalsi, 2000, 300 p. + 8 p. cu portr. și ilustr.; **Repere în etnologia românească**, București, Academia Română, Fundația Națională pentru Știință și Artă, Institutul de Istorie și Teorie Literară „G. Călinescu", 2002, 329 p.; **Contribuții la etnologia românească**, București, Editura Universal Dalsi, 2004, 254 p.; **Gheorghe I. Neagu, etnolog**, București, Editura Arvin Press, 2004, 84 p. cu portr. și ilustr.; **Alte contribuții la etnologia românească**, București, Editura Universal Dalsi, 2005, 202 p.; **Dicționarul etnologilor români: autori, publicații periodice, instituții, mari colecții, bibliografii, cronologie**, ediția a 3-a, revăzută și mult adăugită, București, Editura Saeculum I. O., 2006, 984 p. cu ilustr.; **Ioan Șerb. Poet, folclorist, editor**, București, Editura Universal Dalsi, 2007; **Cartea de etnologie**, studii și articole publicate în revista „Răstimp" (nr. 1/ 2002 — nr. 1/ 2009), Craiova, Editura MJM, 2009, 227 p. cu ilustr.; **Ioana Andreescu**, eseu despre proza și studiile sale de antropologie, București, Editura Grai și Suflet — Cultura Națională, 2009, 159 p. cu facs. și ilustr.; **Ovid Densusianu. Folclorul. Cum trebuie înțeles. Un secol de la apariție**, București, Editura Saeculum I. O., 2009; **Tradiții din Maramureș**, București, Editura Grai și Suflet — Cultura Națională, 2009, 225 p. cu ilustr.; **Miscellanea etnologica**, București, Editura Saeculum I. O., 2010, 599 p.; **Pagini de istorie literară**, București, Editura RCR Editorial, 2011, 560 p.; **Pagini de istorie literară și etnologie**, Târgoviște, Editura Bibliotheca, 2011, 173 p.; **Sabina-Cornelia Stroescu, etnolog**, București, Editura Grai și Suflet — Cultura Națională, 2011, 159 p. cu ilustr.; **Ovidiu Bârlea, etnolog și prozator**, București, Editura RCR Editorial, 2013, 231 p. cu facs., portr. și ilustr.; **Adrian Fochi. Receptarea critică a operei și bibliografie**, București, Editura RCR Editorial, 2014; **Al. I. Amzulescu. Receptarea critică a operei**, București, Editura RCR Editorial, 2014, 237 p.; **Jurnal: 1981-1989**, București, Editura RCR Editorial, 2014; **Etnologi basarabeni, nordbucovineni și transnistrieni**, București, Editura RCR Editorial, 2014; **Petru Ursache**, București, Editura Eikon, 2016, 271 p. cu ilustr.; **Constantin Eretescu**, Târgoviște, Editura Bibliotheca, 2017; **Revelațiile lecturii**, Târgoviște, Editura Bibliotheca, 2017, 346 p., colecția „Critică și istorie literară"; **Alte revelații ale lecturii**, prefață de Nicolae Constantinescu, București, Editura RCR Editorial, 2019; **De la o carte la alta**, București, Editura RCR Editorial, 2019; **M-au onorat cu epistolele lor**, București, Editura RCR Editorial, 2019; **Iordan Datcu și Constantin Eretescu în scrisori**, prefață de Mircea Anghelescu, București, Editura RCR Editorial, 2020; **G. T. Kirileanu**, București, Editura RCR Editorial, 2021.

- va urma -

Prof. **Cristian Gabriel Moraru**

Meridiane critice

Retușări de profil

În cartea de interviuri cu un manager media și de editură (*Urme care rămân. Marius Dobrin în dialog cu Nicolae Marinescu*, Editura Aius, 2021) se developează secvențe semnificative despre asistenții lui Călinescu — Adrian Marino și Alexandru Piru — ca și despre un critic contemporan incomod, Marin Mincu, spulberându-se o imagine caducă a celor trei, cum că ar fi fost cam mândri, nesociabili, un pic tiranici, suferind de sindromul superiorității …

Nu numai interlocutor vivace, agreabil, punctând ideea, directorul de la Mozaicul își depășește condiția și probează atuul de iscusit povestitor, capabil a dilata sau comprima esențialul, spectaculosul, atipicul …

Multe legende au circulat despre Adrian Marino, tip conflictual, inclusiv cu maestrul său de la Iași, București, însă de autenticitate ține faptul că un european ca el, cu stagii în Occident — apreciat și de Ion Bogdan Lefter (*Adrian Marino: un proiect pentru cultura română. Analize, evocări*, 2006) —, cu obârșie moldovenească și rezidență la Cluj, nu și-a explicitat ifosele în Cetatea Băniei, dimpotrivă, a dat impresia de cumsecădenie, din moment ce a comandat el însuși zece exemplare dintr-un op produs la editura olteană Aius.

Familiar, colocvial, dl Adrian Marino a știut să fie amfitrion — argument consfințit și de un emul al său (același I. B. Lefter, beneficiarul unei burse în afară) — revoltat contra imposturii, nonvalorilor, spiritului de gașcă, iar dacă se întâmpla să se enerveze, soția izbutea minunea temperării printr-un apelativ curent, poate anodin, ,,Adrian!", efectul numindu-se abandonarea vendetei, intrarea în normalitatea liniară, desigur. Cu altă ocazie fastă, de noblețe/ reeditare ori prioritizare a proiectelor unui hermeneut și a unui teoretician de anvergură din partea directorului N. Marinescu/ intervievatului, consoarta Lidia Bote renunță la o retipărire a unei exegeze consacrate (*Simbolismul românesc)* în favoarea partenerului de viață, mod aparte de susținere a carierei acestuia. Curat altruism!

Alexandru Piru a înscris filologia craioveană — ca decan — pe traiectoria marilor metropole ale țării. A adus o serie de absolvenți merituoși ai Universității bucureștene, de la Dorin Teodorescu, Eugen Negrici până la Emil Dumitrașcu, Cornelia Cârstea, Marin Bețeliu, le-a încurajat talentul în revista „Ramuri", i-a îndemnat la scris, la construirea de opere originale, mai mult decât un formator de opinie, de mentor …

Un ,,părinte spiritual", grijuliu cu traseul discipolilor, deloc egoist, semn că și-a însușit lecția călinesciană, nesinonimă cu obediența totală, reverența gratuită ori înăbușirea personalității.

Olteanul stabilit la Tomis, Marin Mincu, liant cu intelectualitatea/ spiritualitatea de pe meleaguri natale, era un om vertical, imprevizibil, dar manierat, educat, rafinat, care oferea mici daruri celor ce meritau. Nu rămânea dator față de nimeni, necum ingrat. Nu avea deloc mentalitatea de lider intolerant, chit că nu se aliniase, înregimentase la vreo mișcare artistică autohtonă.

Un deschizător de drumuri — am puncta noi —, un semiotician, fin italienist, cu interpretări critice tăioase, profunde, care a stărnit multe patimi, ostilitate suficientă …

La alt palier, N. Marinescu ca om al cetății, rememorează profesoratul, directoratul de 4 decenii, implicarea în revoluția din dec.1989, alături de prof. Nicolae Pârvulescu, doctrinele politice, amicii din cultură, teatru (Marcel Iureș), prieteniile solide, de calitate, și mai cu seamă, domeniul presei, al edificării de gazete, al sinuosului drum al editurii patronate, Aius …

Publicistul și scriitorul sus-menționat a surprins fie și paseist(ic), nu și de-o manieră perimată, sentimentală, pulsația unei citadele spirituale provinciale, ospitaliere, gata a încorpora creatori veritabili și a le proba diversitatea/ eficiența…

Ce „urme rămân" ? O Craiovă, o capitală de regiune care acreditează propulsarea.

Prof. dr. **Iulian Bitoleanu**

Lecturi în lumină

Ion Toma Ionescu: *Crucea de piatră*

Cea de a noua carte de poezie, din cele aproape douăzeci, publicate de scriitorul Ion Toma Ionescu, „o mică antologie", purtând un titlu incitant, *Crucea de piatră*, a apărut în acest an, la Editura Art Creativ din Bucureşti.

În scurta prefaţă pe care o face cărţii, cunoscutul şi apreciatul scriitor moldovean, Adrian Alui Gheorghe, reuşeşte să surprindă două laturi definitorii în creaţia lirică a lui I. T. Ionescu: latura sacră, care „esenţializează viaţa şi clipa", şi latura profană, care „trăieşte dezlănţuită ... ".

Crucea de piatră este concepută în cinci părţi (inegale ca număr de poeme, fiecare purtând un titlu în limba engleză), corespunzătoare celor patru anotimpuri, cărora li se asociază o culoare sau o caracteristică (primăvara/ verde; toamna/ galben; iarna/ alb; vara este strălucitoare). Pe lângă aceste patru anotimpuri, apare un al cincilea (*the fifty season*), acela al sinelui, al cunoaşterii, pe scurt, al trecerii ...

„Cuvântul autorului" este reprezentat de un poem edificator, un fel de artă poetică, intitulat simplu: *Să rosteşti cuvântul*. Prin cuvânt, poetul aduce un imn de slavă naturii ocrotitoare, îşi mărturiseşte sentimentele faţă de semeni, îşi exprimă trăirile, atitudinile, convingerile morale. Puterea cuvântului este nemărginită. Cuvântul este realitate, este magie, dizolvă obstacolele şi mută barierele. Vorbele noastre joacă un rol esenţial în spectacolul vieţii. În funcţie de cum le folosim, vom fi iertaţi sau condamnaţi.

La Ion Toma Ionescu, „cuvântul e liber/ să zboare/ cât mai departe,// umbră în soare/ şi viaţă/ în moarte".

Prima parte a volumului, dedicată primăverii (*Spring is green*), cuprinde zece poeme. În pagina de carte, în care poetul scrie, ninge mai tot timpul, „dar în noaptea asta/ s-a întâmplat un miracol/ firul de ceară alb din literele mele/ s-a împletit/ cu un fir de mătase roşie/ şi să se întregească minunea/ în trup mi-au încolţit ghiocei ..." (*În cartea în care scriu eu*).

Întâlnim aici frumoase poeme de dragoste. Toposul e unul exotic: o insulă pustie, un ţărm îndepărtat, o plajă la marginea mării. Doar el şi ea. El, „un lup singuratic/ hămesit", dansând ritualic în jurul trupului ei, ca în jurul focului (*Cum înlănţuie iedera*); „singur pe faleză/ sărat" de ea, în toţi porii fiinţei sale (*Traversat de cântecul tău*), ori „apa/ de râu/ din care-ţi/ croiam rochii" (*Ai înfrunzit*). Ea, „alergând desculţă şi potrivind/ într-un puzzle cuvintele" (*Cu mersul tău de prinţesă nordică*); asemenea Afroditei, ieşind din spuma mării, „lunecând în ceaţa subţire" (*Traversat de cântecul tău*), sau „cremenea/ din soare/ de care-mi/ zdrelesc ochii ..." (*Ai înfrunzit*).

Partea a doua, *Summer is bright*, sporeşte tenta exotică a cărţii. Cerul de deasupra mării şi valurile sunt de un albastru copleşitor (*Peisaj marin*); în miezul nopţii, se aude o pasăre cântând la far, în timp ce valurile, în neliniştea lor eternă, se sparg de ţărm (*Încălzire globală*); o femeie dansează singură, făcându-l pe poet să exclame: „sfâşietor dansul unei femei singure" (*Dans cu negresa*).

Poezia lui Ion Toma Ionescu se disipează în dorinţe, aşteptări, evadare în exotic, dar şi în universul copilăriei: „ aş putea să întind mâna/ aplecat peste balustradă/ să ating marginea lunii/ şi să împing rostogolind cercul/ pe uliţă, în copilărie" (*Joc cu răsăritul de lună*).

În cea de a treia secvenţă a cărţii, *Autumn is yellow*, toamna, ca anotimp astronomic, este asociată bătrâneţii: „însinguraţi/ ne privim/ tinereţea ne-a căzut/ de pe umeri/ ca o hlamidă a umbrei" (*Tinereţea ne-a căzut de pe umeri*). Luna octombrie, „văduvă tânără/ descheindu-şi cerga de ploi/ a scăpat din zăgazuri ..." (*Octombrie*).

Se vorbeşte foarte des despre trecerea ireversibilă a timpului. Eu cred că nu timpul trece, el fiind o dimensiune eternă, ci mai degrabă noi trecem prin el, călătorind pentru o perioadă, între cele două veşnicii: cea dinainte de a ne naşte şi cea de după viaţă. Despre trecere, este vorba şi în poemul *Tinereţe fără bătrâneţe*, pe care, pentru frumuseţea sa intrinsecă, îl voi cita în întregime: „iubind am crezut/ în veşnica/ tinereţe/ ca şi cum/ ne-am fi găsit/ paradisul promis// n-am prevăzut/ şerpuind/ între noi/ abisul/ şi l-am lipsit/ pe dumnezeu/ de noblеţe".

Poemele din segmentul *Winter is white*, ca de altfel din întregul volum, sunt de o mare concizie, lăsând mai puţin loc interpretării. Ele sunt, prin excelenţă, creatoare de stare poetică, după cum mărturiseşte însuşi poetul în poemul *Piftie de şorici:* „am să vă uimesc/ poezia mea/ e doar o stare/ în care sufletul/ îşi găseşte un alt corp// la început curgător/ tremurând de emoţie/ când se întrupează/ precum piftia de şorici/ din ţipătul înjunghiat/ al animalului/ în ajun de Crăciun...".

Căderea primei zăpezi este percepută ca o sărbătoare a firii, ca un joc inefabil al îngerilor: „iar s-au jucat îngerii/ toată noaptea/ s-au zbenguit/ s-au bătut cu pernele/ lor moi/ un fulg n-a rămas în cer" (*Prima ninsoare*).

Al cincilea anotimp, ultima parte a cărţii, este „o fractură din marele timp/ câteva secunde/ fecunde/ undeva departe/ într-un univers/ dincolo de viaţă şi moarte" ...

Ion Toma Ionescu este un poet absolut original, menţinându-se în această caracteristică, încă de la începuturile scrisului său, pe care le cunosc de mai bine de cinci decenii. O notă de originalitate se desprinde şi din felul în care îşi concepe poemele volumului *Crucea de piatră*. Mai întâi, scrie textul cu pana înmuiată în mirul metaforei, iar apoi, la final, aşază o terţină separată, ca o concluzie, ca o morală, concentrând întregul mesaj poetic transmis anterior.

Poezia lui I. T. Ionescu are un mesaj care merge dincolo de înţelegerea obişnuită, fiindcă ea este metaforă, parabolă, în care elementele concrete sunt reinterpretate în lumina transcendentului. Ea călătoreşte în straie simbolice, uneori greu de descifrat.

Sub masca de *poeta ludens*, autorul este un poet grav şi, cum spune şi Adrian Alui Gheorghe, în prefaţă: „ ... un poet greu de alăturat vreunui curent literar actual, acest lucru conferindu-i autoritatea unei voci lirice care vorbeşte în mod propriu limba poeziei de azi şi dintotdeauna".

Domniţa Neaga

E-creatorul din Nord

Despre bărbăție și putere

Puterea unui bărbat nu stă în umerii săi largi, ci în lungimea brațelor cu care te îmbrățișează.

Puterea unui bărbat nu stă în puterea vocii sale, ci în cuvintele blânde pe care știe să le șoptească.

Puterea unui bărbat nu stă în mulțimea prietenilor, ci în cât de prieten știe să fie cu copilul lui.

Puterea unui bărbat nu stă în cât de mult este respectat la serviciu, ci în cât este de respectat acasă.

Puterea unui bărbat nu stă în cât de puternic lovește, ci în cât de blând știe să atingă.

Puterea unui bărbat nu stă în părul de pe piept, ci în inima… din pieptul său.

Puterea unui bărbat nu stă în numărul de femei care îl iubesc, ci în capacitatea sa de a fi loial unei singure femei.

Puterea unui bărbat nu stă în greutățile pe care le poate ridica, ci în poverile pe care le poate duce!

Ioan Romeo Roșiianu

Lecţia de istorie ○ Lecţia de istorie ○ Lecţia de istorie ○ Lecţia de istorie

Aethicus Donares

Toată lumea cunoaște că geograful Fernando Magelan, născut în Portugalia în anul 1480 și decedat în Filipine în 1520, este considerat ca fiind primul om care a efectuat ocolul Pământului. Asta din punct de vedere teoretic/ tehnic deoarece el decedând/ și rămânând în Insulele Filipine, primii adevărați ocolitori ai Pământului pot fi considerați cei de pe corabia Victory, singura supraviețuitoare a expediției revenită de unde a plecat. Mult mai puțini oameni (mai ales români) cunosc că primul ocol al Pământului (și totodată descoperitor al Americii) a fost un strămoș de-al nostru. Știu că mulți vor strâmba din nas, dar iată cum stau **faptele**!

Inginerul Ioan Ispas (n. 1947), arădean la origine, absolvent al Facultății de Chimie Industrială a IP Timișoara, lucrător la Combinatul Chimic R. Vâlcea și apoi la Combinatul Petrochimic „Solventul" — Timișoara, unde a ocupat funcții de conducere până la cea de director general, din 2004, călătorește în Canada și SUA unde rămâne câte șase luni/ an la invitația fiicei sale. Profită de această oportunitate pentru a studia cum este reflectată istoria românilor în publicațiile de peste ocean. Rezultate documentare, sub forma unor articole, sunt publicate în revista „Curentul Internațional", directorul acesteia apreciindu-le. Articolele despre personalități și momente ale istoriei care-i fac să se simtă bine pe români (nu pe cei care denigrează România), le-a adunat și publicat în cartea *Din faptele memorabile ale strămoșilor* (Editura Partoș, Timișoara).

Și prof. dr. Ion Pachia Tatomirescu în articolul *Filozoful, exploratorul pelasgo-dac, Aethicus Donares (Ister), primul european care descoperă America, făcând ocolul pământului cu 1057 de ani înaintea lui Magelan*, publicat în revista „Agero" (Stuttgart), aduce dovezi științifice că așa este, citând din *Cosmographia*, cartea scrisă de explorator privitoare la această expediție, și făcând referire la autorii germani și italieni care au scris despre ea.

Tot prof. dr. Ion Pachia Tatomirescu mai prezintă câteva personalități din Dacia contemporană cu Aethicus (sec. V d. Hr.): Niceta Rimesianu, episcop la Rimesiana, autorul imnului întregii creștinătăți *Te, Deum, laudamus/ Pe Tine, Doamne, Te lăudăm*, Ioan Cassian, sfânt pelasgo-dac/ valah, autor al celebrelor *Convorbiri duhovnicești*, Auxențiu Durostoreanu, episcop de Durostor, autor al unor *Scrisori despre credința, viața și moartea lui Ulfila* și alte personalități.

Aethicus Donares (Histricus) s-a născut la Histria, în 25 ianuarie 421 d. Hr., într-o familie de oameni nobili. A făcut Școala de Cavaleri ai Zalmoxianismului din Histria, al cărei director va deveni în anul 444. Între anii 456-461, și-a antrenat echipamentul format din 101 cavaleri zalmoxieni selectați pentru călătorie, echipaj ce avea menirea să descurajeze orice bandă de răufăcători care ar fi putut să-i atace și totodată pentru a face cercetări în locurile pe care le vor străbate.

Orientându-se după Legile Belagine (legile frumoase sau Zalmoxiene, elaborate cu 2500 de ani î. Hr.) referitoare la cumpătare, și-au ales traseul navigării de-a lungul coastelor maritime, ținând mereu contactul vizual cu țărmul, nu s-au aruncat în necunoscut. Spiritualitatea zalmoxiană a influențat lumea mai mult decât am crede, mai mult decât lasă să se vadă istoria oficială sau cei care o denigrează ... Marele Pitagora, un monument al inteligenței antice, îi trimitea pe oamenii vremii lui să vină la geți dacă vor să învețe legislație.

Startul călătoriei s-a dat în primăvara anului 461 (21 martie), pornind din Histria prin Marea Neagră, apoi prin Marea Mediterană, urmând pe lângă țărmurile Portugaliei, Marii Britanii, Insulelor Feroe, Islandei, Groenlandei, țărmul nordic al Canadei și Alaskăi, apoi Peninsula Kamceatka și Arhipeleagul Nipon, Groapa Marianelor, ajungând în Filipine, după care, traversând Oceanul Indian, au ajuns în Marea Roșie. Au traversat Istmul Suez (actualul Canal nu era construit) cu corăbiile „pe butuci", revenind, prin Mediterana, în Marea Neagră și apoi „acasă". După cinci ani de călătorie, adică în anul 466.

Experiențele și studiile făcute în timpul expediției, Aethicus le-a consemnat într-o carte (10 volume) intitulată *Cosmographia* (originalul a dispărut). Cartea a fost scrisă în limba lui natală, într-un alfabet geto-dac (sic!), străvechi (numit și glagolitic), din care s-au inspirat Kiril și Metodiu când au inventat alfabetul chirilic. Tot el și-a tradus-o în limbile latină și greacă, limbi care se pare că erau cunoscute de inițiații în cultul lui Zalmoxe. Varianta în limba latină a ajuns ulterior în mâna călugărului benedictin Ieronim din Freising (Bavaria), care, în anul 763, a realizat o compilație cenzurată/ redusă la 100 de pagini. În prezent, se mai păstrează doar un manuscris din secolul opt (oare cel al călugărului Ieronim?) la Biblioteca Publică a Universității din Leipzig, Germania. De ce Statul român sau Academia Română nu sunt preocupate de traducerea acestui exemplar în limba română? S-au scris în lume zeci de studii și de cărți despre celebra *Cosmografie* a lui Aethicus Donares (Ister sau Histricus după numele vechi al Dunării sau al cetăților Histria), în timp ce la noi aproape că nu se știe despre opera și viața acestui personaj, una dintre marile personalități ale strămoșilor noștri, ale neamului nostru din secolul al V-lea d. Hr.!

Prof. **Ion Scarlat**

Biblioteca Municipală „Gala Galaction"

Evenimentele lunii octombrie

- continuare din pag. 3 -

Genoveva de Brabant, broșura *Cum putem scăpa de nevoi și cum putem dobândi pământ* ș.a. Colaborează la revista „Sămănătorul", dar se va simți mai apropiat spiritual de revista care apărea la Iași, „Viața Românească".

În 1916, mobilizat fiind, editează, din însărcinarea Marelui Cartier General al Armatei, ziarul de front „România" (1916-1917), alături de I. Minulescu și P. Locusteanu. În 1918, se stabilește la Iași, unde, împreună cu bunul său prieten G. Topîrceanu, scoate revista „Însemnări literare" (2 februarie - 21 decembrie 1919). Revine la București în 1936, unde preia direcția ziarelor „Adevărul" și „Dimineața".

În anul 1919, editează, împreună cu Tudor Arghezi, la Iași, revista „Însemnări literare". În decembrie, revista își anunță încetarea apariției: „Viața românească" își pornește iar munca pentru cultură și folos. Noi, cei de la „Însemnări literare", reintrăm în curentul ei cu modestele noastre mijloace. În editura revistei ieșene publică volumul de nuvele *Umbre* și broșura *În amintirea lui Creangă*, iar la Editura *Luceafărul*, volumul *Priveghiuri*. Devine membru al Academiei Române în 1921.

În anul 1926, reprezintă Societatea Scriitorilor Români, împreună cu Liviu Rebreanu, la Congresul de la Berlin.

În 1928, publică povestirea *Hanul Ancuței*, aparținând perioadei de maturitate a scriitorului, fiind un volum de 9 povestiri, o îmbinare ideală a genului epic și liric.

În anul 1936, Mihail Sadoveanu, George Topîrceanu, Mihai Codreanu și Grigore T. Popa scot, începând cu luna ianuarie, revista lunară „Însemnări ieșene". La moartea lui Garabet Ibrăileanu, Mihail Sadoveanu va evoca cu cuvinte elogioase personalitatea criticului de la revista „Viața românească".

După anul 1947, scrisul său virează spre ideologia noului regim comunist, publicând opere afiliate curentului sovietic al realismului socialist, celebre fiind romanul *Mitrea Cocor* sau cartea de reportaje din URSS *Lumina vine de la Răsărit*. Ca recompensă pentru această orientare, devine președinte al Prezidiului Marii Adunări Naționale, funcția politică maximă ocupată de un scriitor român în timpul regimului comunist și se bucură de toate privilegiile ce decurgeau din aceasta.

În anul 1948, publică romanul *Păuna Mică,* iar un an mai târziu, în 1949, Mihail Sadoveanu este ales președinte al Uniunii scriitorilor. Câțiva ani mai târziu, în 1952, publică romanul istoric *Nicoară Potcoavă*, capodoperă a genului. În 1954, publică volumul *Aventură în lunca Dunării*.

În anul 1921, devine membru titular al Academiei Române. Universitatea din Iași i-a conferit, în 1938, titlul de Doctor Honoris Causa.

Mihail Sadoveanu se stinge din viață la data de 19 octombrie 1961.

Bibliotecar **Daniela Argeșeanu**

Așa vă place istoria?

Mareșalul Constantin Prezan, 160 de ani de la naștere

Potrivit Constituției din 1866 și 1923, șeful statului român era comandantul suprem al armatei și avea gradul de mareșal. Regii României — Carol I, Ferdinand I, Carol al II-lea și Mihai I — au avut gradul de mareșal.

În afara lor, prin faptele de arme excepționale în cele două războaie mondiale, au mai primit gradul suprem și ofițerii superiori Alexandru Averescu, Constantin Prezan în 1930 și Ion Antonescu în 1941.

Neamul nostru nu a dus niciodată lipsă de oameni mari, patrioți, luptători pentru independența și realizarea unității românilor.Unul dintre cei mai generoși generali români din Primul Război Mondial a fost mareșalul C. Prezan (1861-1943).

C. Prezan s-a născut la 2 ianuarie 1861, în comuna Butimanu, județul Ilfov, din părinții Constantin, ce era jandarm rural, iar mama se numea Alexandra. Aceștia i-au dat o educație serioasă, chiar militărească, ce i-a folosit mai târziu.

După școala primară, a urmat între 1874-1877 la Iași „Școala Fiilor de Militari", apoi, între 1878-1880, se înscrie la Școala de infanterie și Cavalerie din București, devenind sublocotenent la 19 ani, în specialitatea „geniu", la Regimentul II Geniu București.

Foarte bine pregătit, între 1883-1886, este trimis în Franța, unde urmează Școala Specială de Geniu din Fontainebleau, de lângă Paris, pe care o absolvă cu calificativul „Foarte bine"[1].

A îndeplinit succesiv, trecând prin toate gradele militare, importante funcții militare în cadrul unor unități de profil din Vaslui, Focșani, Bârlad, Corpul III Armată (1914), Corpul IV Armată (1915-1916), comandant al Grupului de Armate „Gen. Prezan" și de două ori șef al Marelui Cartier General al Armatei Române, între 1916-1920.

Iată cum îl caracteriza comandantul său C. Candiano pe ofițerul C. Prezan: „Ofițer inteligent, caracter bun, disciplinat și serios în serviciu. Ținută, conduită și principii prea bune, bun camarad, lucrează prea bine și cu pricepere la serviciu, studios și doritor de a adăuga noi cunoștințe speciale, teoretice și tactice...".

În 1907, în timpul marii răscoale țărănești, în fruntea diviziilor X și VII infanterie, cu sediul la Bârlad, a dus o politică de pacificare, căutând și reușind să evite vărsarea de sânge.

În 1913, în timpul războiului balcanic, în fruntea celor două divizii, participă la luptele din Bulgaria, fiind decorat pentru vitejia și priceperea sa în conducerea trupelor.

Specialist în arma geniului, a avut o contribuție serioasă la lucrările de construcție din „Cetatea Bucureștilor", precum și la operațiile militare din războiul de reîntregire națională (1916-1918).

În calitate de șef al Marelui Stat Major, a avut, alături de generalii Al. Averescu, Eremia Grigorescu, maiorul Ion Antonescu, un rol esențial la marile victorii din vara lui 1917, de la Mărăști, Mărășești și Oituz.

Apoi, în calitate de coordonator al operațiilor militare din 1919-1920, a respins ocuparea Budapestei (3 aug. 1919) până în martie 1920 când armata română revine în patrie.

Generalul C. Prezan a contribuit la negocierea cu aliații din Antanta cu privire la stabilirea graniței cu Ungaria între anii 1918-1919 și la retragerea trupelor aliate din Dobrogea și Banat.

În martie 1920, Marele Cartier General, al cărui șef a fost generalul C. Prezan, a fost desființat, iar generalul a fost demobilizat, el prezentându-și demisia din armată. Trebuie să spunem cinstit că a fost o demisie forțată, pentru că venise la putere vechiul său rival, generalul Alex. Averescu, cu care avusese multe neînțelegeri sub aspect militar, în special în 1917-1918.

Recunoscându-i meritele militare, Regele Ferdinand I-a numit în 1920 comandant al Regimentului VII „Racova", botezat apoi în „Gen. Prezan", iar după 1930, „Mareșal Prezan".

În 1933, generalul Prezan a fost primit în rândurile membrilor de onoare ale Academiei Române împreună cu Alex. Averescu[2].

În 1924, printr-o lege specială a regelui Ferdinand, generalului de corp de armată adjutant în rezervă C. Prezan i se acordă dreptul de a purta uniforma militară toată viața și să se bucure de drepturile care recurg din acest grad[3].

În 1930, prin Decretul Lege nr. 245, Regele Carol al II-lea îi acordă drept recunoștință gradul de mareșal, adoptat de Parlamentul României în ședința din 29 iunie 1930[4].

C. Prezan a avut colaborări fructuoase cu marile personalități ale vremii: regii Carol I, Ferdinand I, Carol al II-lea, Ionel Brătianu, gen. Berhelot, Nae Ionescu, Gh. Tătărescu.

În 1929, când a murit Gheorghe Buzdugan, membru al Regenței în timpul minoratului regelui copil Mihai, printre cei propuși să îi ia locul a fost și generalul C. Prezan, dar nu a fost pe placul Șefului PNȚ, Iuliu Maniu, care l-a susținut pe Constantin Sărățeanu.

În 1938, când Regele Carol al II-lea a instaurat dictatura sa personală și a înființat Consiliul de Coroană, care avea rolul de a-l sfătui pe rege, printre membrii săi a fost numit și mareșalul C. Prezan în virtutea funcției sale de mareșal.

În lunga sa activitate, mareșalul C. Prezan a fost decorat cu diferite distincții și medalii ale statului român și ale unor state străine, din Serbia, Rusia, Bulgaria, Franța.

Mareșalul C. Prezan a fost căsătorit cu una din cele mai distinse, sensibile și frumoase femei din România, Olga Prezan, care a fost și doamnă de onoare a Reginei Maria și prietenă apropiată a regelui Ferdinand I.

În 1943, soția sa a încetat din viață, provocându-i soțului său o mare suferință.

Ca urmare, peste câteva luni, mareșalul C. Prezan s-a stins din viață la 24 august 1943. A fost înmormântat cu înalte funeralii de stat și militare, la 30 august 1943, la care au participat îndurerați Regele Mihai, mareșalul Ion Antonescu, Patriarhul Nicodim, rectorii universităților din Iași și București, miniștri etc.

După moarte, a fost trecut în uitare, de vină fiind cel de-al doilea Război Mondial și regimul comunist. După 1989, personalitatea mareșalului C. Prezan a fost pusă în valoare.

În București și în alte orașe din țară, un bulevard și multe străzi îi poartă numele, iar la Vaslui, Alba Iulia, Cluj Napoca, Iași și Mărăști i s-au ridicat busturi.

Unități militare din Cluj și Brăila îi poartă numele. În viață, mareșalul C. Prezan a fost un model de om simplu, modest, cinstit, un mare patriot, care și-a iubit cu pasiune patria și a a adus o contribuție esențială la realizarea marelui vis al românilor, contribuind decisiv la făurirea României Mari.

Așadar, această personalitate emblematică pentru războiul de unitate națională se impune ca un mare model pentru tinerii de azi aflați în criză de ideal.

Pilda acestui mare ROMÂN trebuie să ne fie o călăuză în aceste grele momente pe care le trăim.

Gheorghe Vlad
Foto: **sursa internet**

1 L. P. Otu, *Mareșalul C. Prezan, vocația datoriei*, București, Editura Litera, 2008
2 Ibidem, Petre Otu, *Op.cit.,* p. 340
3 Petre Otu, *Op.cit.*, p. 343
4 Ibidem

EUROPA DE ACASĂ

EUROPE DIRECT Teleorman

EUROPE DIRECT Teleorman - legătura TA cu Europa!

(Urmare din pag. 1)

Timp de peste două ore, echipa ED Teleorman a prezentat şi a realizat un training asupra utilizării platformei ***Conferinţei privind viitorul Europei - CoFE***,

(Urmare din pag. 1)

La eveniment, au participat şi alţi reprezentanţi ai Administraţiei publice locale, dar şi elevi, cadre didactice şi bibliotecari din bibliotecile publice din judeţul Teleorman, inclusiv de la **Biblioteca Judeţeană „Marin Preda" Teleorman**, reprezentată de managerul interimar *Valentina Paşa* şi de bibliotecara *Nicoleta Alexe*.

Momentul inaugural a fost urmat de ***„Lecţia de informare europeană"***, o dezbatere pe tema *Conferinţei privind viitorul Europei – CoFE*, dar şi a priorităţilor UE şi de comunicare pentru anul 2021: *Pactul verde european, O Europă pregătită pentru era digitală*, precum şi despre activitatea instituţiilor europene şi a Centrului ED Teleorman.

Copii, tineri şi adulţi au aflat că vocea lor poate fi auzită, că părerea lor contează, cei prezenţi fiind încurajaţi să acceseze platforma ***CoFE*** şi să-şi încarce ideile sau evenimentele.

Viitorul este în mâinile noastre!

Haideţi să-l construim împreună!

EUROPE DIRECT în bibliotecile din judeţul Teleorman

Sub acest generic, Centrul EUROPE DIRECT Teleorman va continua, în luna octombrie, crearea unei reţele puternice de puncte europene de informare în bibliotecile publice din judeţul Teleorman.

Astfel, în data de 20 octombrie 2021, începând cu ora 11:00, va fi deschis un nou punct permanent de informare **EUROPE DIRECT Teleorman**, gazda fiind, de data aceasta, **Biblioteca Judeţeană „Marin Preda" Teleorman**. Acest punctul de informare ED Teleorman va fi identificat de o casetă luminoasă şi va fi dotat cu un stand ce va conţine cele mai recente publicaţii editate de Comisia Europeană, de Parlamentul European şi Consiliul, dar şi de alte instituţii ale Uniunii Europene.

Toate costurile privind înfiinţarea acestui nou punct de informare vor fi suportate de EUROPE DIRECT Teleorman, un proiect finanţat de **Uniunea Europeană**, prin **Comisia Europeană,** şi de **Consiliul Local al Municipiului Roşiori de Vede**.

Cetăţenii teleormăneni, indiferent de vârstă sau pregătire profesională, vor avea acces la informaţii actualizate despre ***Conferinţa privind viitorul Europei - CoFE***, despre priorităţile UE pentru anul 2021: ***Pactul European European*** şi ***O Europă pregătită pentru era digitală***, precum şi despre activitatea instituţiilor europene, dar şi a Centrului EUROPE DIRECT Teleorman.

Un cetăţean informat este un cetăţean mai puternic şi mai câştigat.

De aceea, ***ED Teleorman vine în sprijinul tău!***

Să cunoaştem EUROPE DIRECT Teleorman

EUROPE DIRECT Teleorman, ca prim punct de acces la Uniunea Europeană pentru cetăţenii teleormăneni, şi-a propus să întreţină un dialog proactiv şi constant cu categorii variate de grupuri-ţintă, pentru a încuraja participarea acestora la proiectul european, furnizându-le informaţii, consiliere şi asistenţă în domenii în care Uniunea Europeană îşi desfăşoară activităţile, strategiile şi priorităţile.

Ca urmare, în zilele de 28-29 octombrie 2021, teleormănenii, şi nu numai, sunt invitaţi la Evenimentul de promovare a Centrului EUROPE DIRECT Teleorman, după următorul program:

► 28 octombrie:

♦ **ora 08:00 – 16:00** – ***Ziua Porţilor Deschise la Centrul EUROPE DIRECT Teleorman***

♦ **ora 11:00** – ***„Efectele pandemiei asupra învăţământului românesc"*** – dezbatere.

Invitaţi: reprezentanţi ai RCE în România, europarlamentari, reprezentanţi ai Administraţiei publice centrale şi locale, ai instituţiilor de învăţământ teleormănene, mass-media locală, elevi, voluntari, alte categorii de public. Evenimentul se va desfăşura **faţă în faţă**, cu respectarea normelor legale în vigoare, şi/sau **online**, la Sediul ED Teleorman.

► 29 octombrie:

♦ **ora 10:00** – ***„Miliarde de copaci pentru EUROPA – primul este al meu!"*** – campanie de plantare de copaci la Roşiori de Vede, în vederea îndeplinirii obiectivului UE pentru anul 2030: ***Să plantăm 3 miliarde de copaci în întreaga Europă*!** Coordonatori: *echipa ED Teleorman*, *prof. Cristiana Mirela Piper-Savu* şi *Roxana Pencea* – consilieri locali.

Aşadar, ***vă aşteptăm alături de noi să construim împreună Europa viitorului!***

Proiect finanţat de Uniunea Europeană. Punctele de vedere şi opiniile exprimate aparţin, însă, exclusiv autorilor şi nu reflectă neapărat punctele de vedere şi opiniile Uniunii Europene sau ale Comisiei Europene. Nici Uniunea Europeană şi nici autoritatea care acordă grantul nu pot fi făcute răspunzătoare pentru acestea.